

Destrucció a tota costa

Juliol 2006

GREENPEACE

Comu Vale

El litoral de la Comunitat Valenciana està fortament condicionat per un urbanisme devastador. En els darrers cinc anys, a la costa valenciana s'hi ha construït tant com en tota la seva història.

De cada 100 euros produïts a la Comunitat Valenciana, 26 corresponen al sector de la construcció i immobiliari, 10 euros per sobre de la mitjana espanyola¹. Aquesta política duta a terme per la Generalitat Valenciana ha estat criticada per molts, que entenen que l'excessiva dependència del maó emmascara una perillosa absència de polítiques industrials (que tan sols suposen el 2% del PIB). El Pla d'Acció Territorial del Litoral presentat aquest any per la Generalitat reconeix l'escassetat d'inversions al sector de la indústria, tant per entitats públiques com privades, i que aquestes inversions són inferiors a la mitjana nacional i molt inferiors a la mitjana de la Unió Europea.

nitat nciana

La Generalitat Valenciana practica una política territorial en què els màxims beneficiaris són el ciment i el formigó (i tots els que es mouen al seu voltant). El resultat més visible ha estat la contundent condemna de la Unió Europea sobre la política urbanística. Una condemna sense precedents que hauria de fer reflexionar sobre el model territorial que pateix aquesta comunitat autònoma. Però lluny d'això, la Generalitat ha respost mirant cap a un altre costat, parlant de “conspiracions” contra la Comunitat Valenciana.

Aquest any ha vist la llum el Pla d'Acció Territorial del Litoral de la Comunitat Valenciana, un instrument que complementa la llei urbanística per acabar de cimentar la costa valenciana.

La recent substitució a la Conselleria de Territori i Habitatge de Rafael Blasco, ara a la de Sanitat, és un moviment polític que no serà efectiu si no es produeix un canvi real en la gestió del territori que s'ha realitzat en els últims anys.

La construcció va de la mà del turisme, usat com a justificació per a quasi qualsevol tipus de projecte, malgrat que les xifres que presenta la indústria turística disminueixen com a

conseqüència de la massificació i la decreixent qualitat ambiental que ofereix el litoral valencià.

Les infraestructures portuàries, repartides per aquesta costa en una de les densitats més altes del país, segueixen augmentant en nombre i en danys al medi litoral.

La contaminació, en especial en forma de depuració insuficient de les aigües residuals, ha suposat l'obertura d'un expedient per part de la Comissió Europea, posant de manifest que, malgrat que les platges i costes segueixen sent utilitzades com a principal reclam turístic, no existeix un interès real en la seva protecció i conservació.

El document sobre “l'Estratègia Mediterrània de Desenvolupament Sostenible”, presentat a finals d'abril, posava de manifest que el futur mediambiental de la Comunitat Valenciana és “extremadament incert” a causa de l'erosió del sòl, l'increment del turisme i el canvi climàtic.

Urbanització i turisme

229 quilòmetres dels 470 de costa que té la Comunitat Valenciana són sòl urbà. Uns altres 86 són sòl urbanitzable i, dels 155 quilòmetres restants, 147 tenen algun tipus de protecció i només 8 són sòl no protegit i no urbanitzable. Això suposa que prop de la meitat del litoral valencià actualment es troba urbanitzat, i està previst que se n'urbanitzi una altra cinquena part¹. Segons una investigació de l'Institut Internacional d'Economia de la Universitat de València, a la Comunitat Valenciana s'ha requalificat sòl per triplicar els actuals nivells d'urbanització.

Des de la Universitat de València s'estima que **en els propers 10 anys el nombre d'habitatges a la Comunitat Valenciana augmentarà entre els dos i els cinc milions**, de manera que es podria arribar a quadruplicar la població en tan sols una dècada. En xifres generals, els ajuntaments tenen sobre la taula projectes per construir 558.000 habitatges i 85 camps de golf.

La pressió urbanitzadora que ha arrasat el litoral es trasllada cap a l'interior de la Comunitat Valenciana, on l'horta i l'agricultura desapareixen per ser substituïdes per apartaments amb vistes a un camp de golf. Algú pensa encara que aquest ritme urbanitzador és una resposta a la demanda d'habitatge? Qualsevol protesta o denúncia és resposta amb acusacions de "traïció", i sempre està present el "xantatge" dels habitatges de protecció oficial que inclouen els projectes més compromesos. Tanmateix, aquests habitatges protegits semblen utilitzar-se com a moneda de canvi per poder dur a terme altres desenvolupaments urbanístics amb interessos "menys compromesos".

L'elaboració a l'últim any de diferents lleis d'ordenació del territori ha servit d'efecte trucada per accelerar la presentació de projectes abans de la seva entrada en vigor. La Llei d'Ordenació del Territori, aprovada el 2004, establia un any de "moratòria" per continuar amb les reclassificacions de sòl rústic a urbanitzable. Tan sols en els dies previs al final de

la moratòria, el Diari Oficial de la Generalitat Valenciana publicava prop de 50 Programes d'Actuació Integrada (PAI), que escapaven així de l'aplicació d'aquesta llei.

Les condemnes de la Llei Reguladora de l'Activitat Urbanística i la Llei Urbanística Valenciana

Cent vint milions de metres quadrats urbanitzats i prop de cent milions en procés de ser-ho són el resultat de deu anys d'aplicació de la Llei Reguladora de l'Activitat Urbanística (LRAU). Això i quinze mil denúncies de ciutadans europeus.

Des de la seva aprovació el 1994 la llei va ser polèmica, ja que atorgava a la iniciativa privada l'ordenació pública del territori i no diferenciava amb claredat els interessos públics dels privats. El 2001 una sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana plantejava la seva inconstitucionalitat, malgrat que va seguir vigent fins a la seva derogació el 30 de desembre de 2005.

El maig de 2004 la plataforma Abusos Urbanístics No^{III} presentava una denúncia contra la LRAU davant la Comissió Europea. El març de 2005, aquest organisme iniciava un expedient aplicador de sancions contra Espanya en considerar que la normativa vulnerava les directrius comunitàries sobre contractes públics¹, així com els articles 43 a 55 del Tractat de la Unió Europea^{IV}.

La legislació europea estableix una sèrie de mesures per evitar el favoritisme i la corrupció per part de les administracions, i garanteix la igualtat d'oportunitats per a tots els que concorren a urbanitzar un espai. Tanmateix, la LRAU va permetre durant una mica més de deu anys tot tipus d'arbitrarietats, va impedir la competència i va atorgar a ajuntaments i agents urbanitzadors amplis poders que no estaven sotmesos a cap tipus de control. Així, per exemple, no era necessari que l'ajuntament donés la seva aprovació a un procés urbanitzador, que podia ser iniciat per l'agent urbanitzador des d'una notaria^V.

¹ Directiva 18.2004.

“La polèmica creada a Europa amb l’urbanisme valencià és una pilota tremenda creada per dos pocavergonyes i quatre espavilats que els promotors anem a desmuntar”.

Benjamín Muñoz, portaveu dels promotors immobiliaris valencians.
Declaracions a la Cadena SER. 10/01/06.

Construcció a la vora del mar a Altea, Alacant.

De la mateixa manera, la LRAU permetia que les obres s’adjudiquessin sense preu tancat, fet que ha suposat que alguns “beneficiaris” hagin perdut fins a un 85% del seu terreny per pagar a l’agent urbanitzador els sobrecostos de la urbanització del seu terreny sense haver pogut exercir cap control sobre aquestes despeses.

Després d’una sèrie de visites i investigacions per part d’una delegació del Parlament Europeu, es coneixia el novembre de 2005 ***l’Informe sobre l’aplicació abusiva de la LRAU i les seves repercussions per als ciutadans europeus o Informe Fourtou***², un document on quedaven recollides les principals dissonàncies de la llei valenciana respecte a la normativa europea: falta de transparència i de competència en l’adjudicació de plans urbanístics, perjudicis clars per als propietaris en els processos d’urbanització, mètodes “lleonins” d’expropiació amb taxacions extremadament baixes, notificacions insuficients als propietaris, falta de definició clara del concepte “interès públic” i impacte desastrós d’alguns plans d’urbanització sobre el medi ambient i l’ecologia de nombroses zones costaneres.

A més de la condemna, el Parlament Europeu sol·licitava a *l’Informe Fourtou* la “paralització urgent de la tramitació i aprovació de plans urbanístics que reclassifiquessin sòl rústic a urbanitzable fins a l’entrada en vigor de la

nova llei”, que substituiria la LRAU. La demanda, que implicava la paralització de 150.000 habitatges en una superfície de 55 milions de metres quadrats repartits per 64 municipis, no va ser atesa per la Conselleria de Territori i Habitatge de la Comunitat Valenciana.

Un dia després que al Parlament Europeu es llegís *l’Informe Fourtou*, Brussel·les concedia a Espanya tres setmanes per adequar la llei urbanística valenciana a la legislació comunitària. El Dictamen Motivat enviat per la Comissió Europea era la segona trucada d’atenció³. La següent suposaria que el cas hauria arribat al Tribunal de Luxemburg.

Malgrat la contundent condemna, la Generalitat Valenciana no ha expressat un reconeixement de la seva responsabilitat i ha optat per donar les culpes a tercers. L’únic resultat visible ha estat l’aprovació d’una nova norma, la Llei Urbanitzadora Valenciana (LUV)³, una norma continuista amb la seva predecessora que deixa en mans de la bondat i generositat filantròpica del sector immobiliari la gestió del territori, fins al punt que incrementa l’ocupació del sòl entre un 20% i un 30%^{vii}.

La nova llei, amb “vocació social i europeista” segons l’exconseller Blasco, no solucionava molts dels problemes existents i perpetuava moltes de les irregularitats de la LRAU, tal i com va reconèixer la Comissió Europea l’abril

² Els incompliments es referien a quatre qüestions: falta de transparència i publicació de les licitacions al diari oficial de les comunitats europees, falta d’objectivitat en els criteris de selecció dels contractistes, falta de claredat en el pressupost dels contractes i absència d’igualtat d’oportunitats dels contractistes interessats.

³ LLEI 16/2005, del 30 de desembre, de la Generalitat Valenciana.

La urbanització Les Talaies, a Peníscola (Castelló), està creixent cap a l'interior d'un espai protegit.

de 2006 en obrir un nou procediment d'infracció contra la Llei Urbanitzadora Valenciana.

Durant els últims dies de vigència de la LRAU⁴ es va produir una allau de plans urbanitzadors: 93 nous Programes d'Actuació Integrada (PAI), per construir 168.000 habitatges a 54.800 hectàrees, es van presentar a la Generalitat per escapar de la nova llei urbanística, evidenciant així el menyspreu per les recomanacions que havia fet el Parlament Europeu: Xixona, Parcent, Monòver, Bihar i Pilar de la Horadada a Alacant; Benicàssim, Vilafamés, Vila-real, Burriana, Oropesa, Moncofa i la mateixa capital a Castelló i Xàtiva, Vilamarxant, Villalonga, Alfahuir, Burjassot, Quartell, Benaguasil i Catarroja a València van aprovar amb urgència i en plens extraordinaris noves actuacions urbanístiques sobre les quals se seguirà aplicant la infamada LRAU.

A qui beneficia el Programa d'Actuació Integrada?

La figura del Programa d'Actuació Integrada (PAI), plantejada com una excepció al Pla General d'Ordenació Urbana dels municipis, ha passat a ser la figura destacada de l'urbanisme valencià. A la Comunitat Valenciana es van tramitar 736 PAI entre 1995 i 1998, i al 2000 la xifra s'elevava ja a 1.830, amb més de 10.000 hectàrees de terrenys subjectes a

“Els valencians no tenim cap culpa d'allò que han estat permetent els nostres governants a la Generalitat i als ajuntaments. Ells, que coneixien la situació i han mirat a un altre costat durant massa temps, són els que desacrediten la nostra Comunitat i continuen desacreditant-la amb els seus insults i amenaces, amb les seves delirants teories sobre conspiracions i amb el seu absolut menyspreu per les víctimes dels abusos”.

Nota de Premsa de la Plataforma
Abusos Urbanístics NO. 19.01.06.

requalificació. Una xifra molt inferior a les gairebé 55.000 corresponents als 93 PAI presentats just abans de la seva desaparició.

La Conselleria de Territori i Habitatge ha presentat també aquest any el **Pla d'Acció Territorial del Litoral de la Comunitat Valenciana (PATL)**⁵ que portava anunciant des de feia quatre. Aquest pla, que va sorgir amb la idea de conciliar turisme i construcció i amb una vigència inicial de deu anys, és la confirmació que, amb els actuals gestors del territori, no hi ha cap esperança per a aquesta costa.

La falta de criteris ambientals i socials del pla és sorprenent i no incideix en mesures per protegir la costa, el seu principal actiu i recurs. En les seves consideracions prèvies reconeix l'existència de grans pressions sobre els espais naturals del litoral; tanmateix, no proposa paralitzar cap actuació que amenaci la integritat de la cosa sinó “aprofitar el desenvolupament per requalificar el territori i generar un valor afegit que contribueixi a generar el seu atractiu” i “posar en valor” cada espai litoral des de la perspectiva turística i recreativa. Al llarg de les 134 pàgines del document, no es troben mesures que reforcin la protecció dels espais costaners i que han estat aplicades per altres comunitats autònomes, com ara endarrerir la línia d'urbanització a 200 o 500 metres. Tampoc impedeix la construcció a àrees inundables.

⁴ L'últim dia d'aplicació de la LRAU va ser el 31 de gener de 2006.

“Existeix una campanya de desprestigi contra el desenvolupament turístic de la Comunitat Valenciana orquestrada pel PSOE i els seus companys a Brussel·les i els companys de viatge contra el transvasament de l’Ebre”.

Declaració de Francisco Camps, president de la Generalitat Valenciana, a una reunió amb ambaixadors de la Unió Europea per explicar-los la Llei Urbanitzadora Valenciana (LUV).
27 d’abril de 2006.

Oropesa de Mar, Castelló.

El pla del litoral aposta pel model intensiu de Benidorm, que “s’aplicarà a la franja de litoral que queda per urbanitzar”. Recupera dos macroprojectes: la Ruta Blava, un corredor turístic residencial que unirà València i Sagunt, i Mundo Ilusión, entre Oropesa i Cabanes. Tots dos són considerats projectes estratègics per a la “projecció internacional” de la Comunitat Valenciana. Aquesta filosofia resulta contradictòria amb l’objectiu general del pla, disminuir els desequilibris espacials

entre el litoral i l’interior, ja que tots dos fomenten grans concentracions al litoral, tal i com ha denunciat el Col·legi d’Arquitectes de la Comunitat Valenciana. De la mateixa manera, planteja la creació de xarxes de camps de golf homogèniament distribuïts pel litoral i el seu entorn.

El PATL no s’aplicarà als Plans Generals d’Ordenació Urbanística (PGOU) que hagin sortit a exposició abans de la seva entrada en

Qui ordena el territori a la Comunitat Valenciana?

Acció Ecologista-Agró ha elaborat un informe sobre l’ordenació del territori que es duu a terme a l’entorn de la denominada Ruta Blava, el corredor que uneix Sagunt amb València. Al document es destaca que tot el desenvolupament urbanístic de l’àrea nord de València s’està realitzant a l’esquena dels ciutadans.

L’associació revela que ni la Generalitat ni el Pla d’Acció Territorial estan sent atesos, ja que són grans grups econòmics els que estan actuant pel seu compte a través de dos projectes. D’una banda, l’Autoritat Portuària de València, que ha dissenyat el

“Projecte Rotterdam”, amb unes necessitats de sòl per a infraestructures, logística i usos terciaris associats molt superiors al disponible per a la Ruta Blava. El segon projecte és el complex gasístic muntat a iniciativa d’Unión Fenosa, al qual s’han incorporat Endesa, Iberdrola i el sultanat d’Oman.

Acció Ecologista-Agró també ha denunciat que l’autèntica Ruta Blava dels promotors ja s’està construint al minvat espai que queda entre les ampliacions dels ports de Sagunt i València, mitjançant projectes que escapen al control de l’administració.

vigor, de manera que, de la mateixa manera que ja va passar amb l'arribada de la Llei Urbanitzadora Valenciana (LUV), probablement serveixi perquè els municipis accelerin els processos per "encabir" els seus PGOU abans de la seua posada en funcionament.

Juntament amb les normatives per legalitzar l'ocupació del territori, des de la Conselleria de Territori i Habitatge s'han impulsat una sèrie d'accions que estenen l'especulació a l'Administració. Una d'elles consisteix en la creació d'empreses mixtes en les quals la Generalitat Valenciana s'associa amb empreses privades a través de l'Institut Valencià de l'Habitatge (IVHSA), creat inicialment per pro-

picar la construcció d'habitatges protegits. La confusió entre l'interès públic i el privat no pot ser major. Tampoc sembla que siguin garantia d'una lliure competència.

Una altra actuació d'aquesta Conselleria en el mateix sentit es va conèixer a finals de 2005. A la fe d'errors de la Llei d'acompanyament dels pressupostos de la Generalitat Valenciana s'inclouïa una **modificació de la Llei d'Ordenació del Territori**, per la qual els promotors privats quedaven exempts durant dos anys de compensar amb sòl protegit la superfície no urbanitzable reclassificada per executar els seus plans urbanístics. La data original era el 2 de juliol de 2004 (data d'entrada en

L'ordenació del territori segons l'exconseller Blasco

Rafael Blasco, recentment apartat de la Conselleria de Territori i Habitatge, ha estat la cara més visible del model territorial que es desenvolupa des de fa anys a la Comunitat Valenciana. L'exconseller de Territori i Habitatge amb el PP va ser conseller amb el Govern valencià socialista entre 1983 i 1989. Va ser cessat el desembre de 1989 per un cas de suposada corrupció urbanística del qual va ser finalment exonerat, encara que expulsat del PSPV. Les seves declaracions parlen per si mateixes:

■ "Tenir una configuració litoral enganxada a la costa, que és el que reclamen els estrangers, obliga a un desenvolupament urbanístic superior a altres llocs". "La construcció massiva al litoral valencià està causada per la pressió dels ciutadans europeus que, a causa del canvi socioeconòmic que han experimentat, volen venir a viure a la Comunitat". Intervenció a la presentació de l'informe *Estratègia Mediterrània de Desenvolupament Sostenible*, 20 d'abril de 2006.

■ "El nivell de construcció de la Comunitat Valenciana és tan moderat que podria quasi duplicar-se en uns anys sense ame-

naçar la sostenibilitat del model urbanístic i turístic. *ABC*, 5 de gener de 2006.

■ "Davant l'indici de perill d'una degradació del territori, el Govern valencià està adoptant les mesures cautelars necessàries, de manera que la Comunitat Valenciana està en risc perfectament controlat". *ABC*, 5 de gener de 2006.

■ "Les queixes sobre algunes activitats urbanístiques són molt respectables, però els vots avalen la política urbanística del Govern valencià. La política urbanística del Consell és modèlica i referent nacional i internacional". *El País*, 1 de juny de 2005.

Davant totes aquestes declaracions, podria ressaltar-se una de les conclusions de l'*Informe Fourtou* elaborat pel Parlament Europeu sobre l'urbanisme valencià: "sembla urgent dirigir una crida a la Comunitat Valenciana expressant la consternació dels membres de la Comissió de Peticions davant el que sembla, en el fons i en la forma, una falta de consideració i de respecte cap als ciutadans europeus afectats".

“Això només succeeix on la corrupció és la llei. On els escàndols ja no escandalitzen a ningú. I on el mapa d’il·legalitats urbanístiques del nostre litoral valencià és més que aterrador. Ara els alcaldes, constructors, promotors i agents urbanitzadors no mereixen la presumpció d’innocència sinó la contrària. No s’ho van guanyar a pols? Mentre no demostrin el contrari, sospitem que tots ells són culpables de corrupció”.

Extracte de l’article “Quan la corrupció és la llei” publicat a *El País*.

Ignacio Carrión. 4 de desembre de 2005.

Construccions en domini públic en Cala Cantalars, Alacant.

vigor de la Llei d’Ordenació del Territori) però, gràcies a l’exconseller Blasco, passava a ser el 2 de juliol de 2006. Això ha suposat per als ajuntaments la pèrdua de 98 milions de metres quadrats de sòl protegit. A més, les promocions immobiliàries dutes a terme per l’Institut Valencià de l’Habitatge (IVHSA) queden eximides completament (incloses les empreses mixtes) d’aquesta compensació. Una vegada més aquesta Conselleria posava l’interès privat per sobre de l’interès públic i, en aquesta ocasió, a través d’una simple fe d’errors. Així de fàcil. L’oposició va titllar la mesura de “lladreria”, “presa de pèl”, “acte de pirateria” i “desvergonyiment”^{ix}.

Els escàndols urbanístics als tribunals

Les denúncies referents a casos de corrupció urbanística han estat nombroses aquest any a la Comunitat Valenciana. Preguntat per aquests fets a les Corts Valencianes, el president de la Generalitat, Francisco Camps, va posar en dubte la labor de la fiscalia i va justificar la seva passivitat davant les denúncies de corrupció que afecten a alts càrrecs del PP “per respecte a la presumpció d’innocència”.

El 2005 les instàncies judicials de la Comunitat Valenciana tenien paralitzats una quinzena de plans urbanístics a la costa a causa dels danys ambientals.

El passat mes d’abril es coneixia la notícia que el Ministeri Fiscal mantenia obertes diligències sobre vuit irregularitats urbanístiques a Alacant. Només dos d’aquests casos són públics, els d’Orihuela i Torrevieja.

En el cas **d’Orihuela**, el consistori s’enfronta a una trentena de casos (agrupats en 16 causes) suposadament delictius per la gestió urbanística i comptable realitzada. L’alcalde, José Manuel Medina, ha estat acusat de quatre delictes, entre ells la requalificació de sòl protegit per a la seva urbanització. La Fiscalia Anticorrupció també posa nom als promotors suposadament beneficiats per aquestes requalificacions: Joaquín Antonio Grau Pomares, Francisco Marcos Ferrer, Domingo Alcocer i José Antonio Rodríguez Belmonte.

José Manuel Medina està també acusat de suborn, prevaricació i tràfic d’influències, delictes en què hauria incorregut per usar un Rolls Royce i un xalet del promotor Grau Pomares, beneficiat amb adjudicacions municipals. A més, se l’acusa de tràfic d’influències en l’adjudicació de diversos projectes: l’adjudicació “d’Asomadas” a Grau Pomares per construir 4.500 habitatges i un camp de golf; la de “Tierras Nuevas I y II” a José Antonio Rodríguez Belmonte per urbanitzar 800.000 m² a la costa en sòl no urbanitzable no protegit; i el centre comercial “Entre Platges” a Francisco Marcos Ferrer, que ocupa 200.000 m².

Construcció eliminant pinedes litorals i ocupant el domini públic marítim-terrestre a Altea, Alacant.

El Partit Popular ha demanat a Medina que demani la suspensió temporal de militància d'aquest partit arran d'aquestes imputacions.

Cinc regidors, tres assessors de l'alcalde, un promotor i la mercantil Necso estan sent també investigats per suposades irregularitats comptables.

En el cas de **Torrevieja**, el fiscal anticorrupció d'Alacant investiga els moviments bancaris de l'alcalde popular Pedro Ángel Hernández Mateo. Hernández va comprar l'any 2000 una finca rústica per 180.000 euros que va revendre dos anys més tard per 5.400.000 euros, en requalificar-se el sòl a urbanitzable en la revisió del PGOU d'Almoradí. Està acusat de tràfic d'influències i informació privilegiada.

A **Castelló**, els plans urbanístics de **Moncofa**, **Nules**, **Burriana** i **Llosa de Castelló** han estat paralitzats per la justícia.

A **Alacant** s'han paralitzat dos projectes: un a **Guardamar del Segura**, que afecta a 20 ha protegides, i un altre a **Elx**, que afecta el Parc Natural del Fondo. Un altre cas conegut aquest any és el del municipi de **Catra**, on s'investiga a l'alcalde socialista de la localitat per presumptes delictes contra l'ordenació del territori, suborn i prevaricació en permetre la construcció de 1.000 habitatges en sòl d'horta no urbanitzable.

El novembre de 2005 es coneixia la sentència del Tribunal Superior de Justícia que anul·lava el pla parcial d'El Pinet (**Santa Pola**, Alacant), situat en la seva totalitat al perímetre de protecció de les Salines de Santa Pola.

A **València**, 200 ha de la **marjal de la Safor** estan pendents de sentència, i en el mateix estat es troben 300 més de la **marjal de Pego-Oliva**. A **Sueca**, el secretari general del PSPV d'aquesta localitat va ser condemnat l'any passat per un delictes de construcció il·legal a l'Albufera. El projecte de construcció de 25 habitatges va ser redactat per l'empresa de l'alcalde.

Diversos projectes urbanístics han hagut de ser retirats o estan sent investigats per la fiscalia anticorrupció o el Tribunal Superior de Justícia:

PARALITZAT

Alboraia (València). Port Saplaya

110.000 m² (80.000 m² de sòl públic)

600 habitatges i un port esportiu amb 255 amarratges.

Promotor: empresa municipal Egusa.

El projecte no està recollit al PGOU ni a cap PAI. El projecte obliga les grans superfícies que estan a la zona a traslladar-se a una zona de 200.000 m² d'horta protegida. El gener de 2006 va ser paralitzat pels tribunals⁵.

DENUNCIAT

Benidorm (Alacant). Racó de Loix

Dues torres de 21 plantes a 60 cm. de la ribera de mar (domini públic marítim i terrestre).

Promotor: Edificaciones Calpe, SL (Grup Ballester). Informe desfavorable del Ministeri de Medi Ambient per envair la servitud de trànsit (la gestió de la qual correspon a la Generalitat). Informe favorable de la Direcció General de Transports, Ports i Costes de la Generalitat Valenciana, que va autoritzar l'obra el 29 d'abril de 2003.

Tant el Ministeri de Medi Ambient com un particular han denunciat davant els tribunals l'obra.

ANUL·LAT

Benigembla (interior). Alacant

1,5 millones m²

1.500 viviendas y campo de golf.

Promotor: Coll de Rates, SL (Grup Ballester).

Julio Iglesias és administrador de l'empresa. El projecte està paralitzat i oficialment rebutjat per la corporació. La pressió dels veïns del poble va ser tan gran que van acabar dimitint tots els regidors de la corporació municipal a excepció de l'alcalde. Ara el projecte s'ha traslladat a la localitat de Parcent.

ANUL·LAT

Benissa (Alacant). Projecte Benissa Golf

3,6 milions m²

4.700 habitatges i dos camps de golf.

Les protestes veïnals van aconseguir que l'alcalde rebutgés el projecte.

⁵ La denúncia va ser formulada per Salvem l'Horta Vera-Alboraia.

INVESTIGAT

Cullera (València). Pla de la Bega-Port (o projecte "Manhattan de Cullera")

600.000 m²

33 torres de 25 alçades per a 4.880 habitatges, dos hotels de 40 alçades i un port esportiu i pesquer de 700 amarratges al marge esquerre de la desembocadura del Xúquer.

Promotor: IVHSA, Bigeco, Gesfesa, Florazar i Blauverd.

Situat a la desembocadura del riu Xúquer. El pla ha estat recorregut per la Delegació del Govern per la suposada il·legalitat del conveni entre l'ajuntament de Cullera i l'IVHSA. La Subdelegació del Govern ha recorregut davant els tribunals la decisió de la Comissió Territorial d'Urbanisme de València, que permet urbanitzar la desembocadura del riu Xúquer un cop homologat el pla parcial de la Bega de Cullera. El recurs reclama que es suspengui l'autorització al mencionat PAI en entendre que no es garanteix el proveïment d'aigua i provocarà danys a la conca del Xúquer. Igualment, es perceben irregularitats respecte a la Llei de Costes.

El TSJ va desestimar el recurs de paralització cautelar l'abril, però encara s'està a l'espera de la sentència.

RETIRAT

Guadassuar (interior). València

3,5 milions m²

5.000 xalets, un palau de congressos, un hotel i dos camps de golf.

Promotor: Blauverd. El març de 2006 es va conèixer l'existència de rumors sobre l'engany en els preus de compra dels terrenys, fet que va portar l'empresa promotora a retirar el projecte.

Un regidor d'Esquerra Unida va denunciar amenaces per oposar-se al PAI.

AMB SENTÈNCIA
EN CONTRA

La Vila Joiosa (Alacant). Edifici Atrium Beach

Edifici de 19 plantes (només té permís per a 11).

Promotor: Grup Costa Blanca. La Conselleria de Territori i Habitatge va imposar una multa a la promotora per excés d'edificabilitat. Haurien de demolir-se 14.470 m² de l'hotel (malgrat que hi ha 53.000 m² de més), pagar una multa de 12 milions d'euros, cedir 21.000 m² per a equipaments públics i destinar 1,5 milions d'euros a dotacions socials. El TSJ de la Comunitat Valenciana ha confirmat que les obres es van començar i realitzar sense cap llicència però, en última instància, un jutjat d'Alacant ha avalat el procediment de legalització del complex.

INVESTIGAT

Nules (Castelló). PAI Serratelles Golf

Habitatges i un camp de golf en zona humida.

El PSPV ha recorregut davant el Tribunal Superior de Justícia per urbanitzar a una zona humida. Aquest PAI encara no s'ha remès a la Conselleria de Territori per a la seva aprovació.

INVESTIGAT

Orihuela. (Alacant). PAI Tierras Nuevas I y II

800.000 m² qualificats pel PGOU vigent com no urbanitzables

7.000 habitatges

Promotora: San Antonio (José Antonio Rodríguez Belmonte). Vuit edils del PP es van oposar al projecte de l'alcalde popular per impulsar els habitatges. El projecte finalment va sortir endavant amb els vots d'una escissió del PP i un regidor socialista.

Denunciat pel fiscal anticorrupció, que recull un suposat suborn del promotor als regidors de l'ajuntament.

EXPEDIENTAT PER
BRUSSEL·LES

Penyíscola (Castelló). Urbanització Las Atalayas

467.000 m²

1.850 habitatges.

Promotor: Grup Zyssa.

Construïda a una zona protegida inclosa a la Xarxa Natura 2000 sense Avaluació d'Impacte Ambiental ni mesures compensatòries. Segons el consistori, els terrenys van ser declarats urbans el 1977 i queden fora de la zona protegida, de manera que no necessiten cap Avaluació d'Impacte Ambiental. L'equip redactor del PGOU de Penyíscola és el mateix que el de Marbella. El seu PGOU ha rebut 35.000 al·legacions. Aquest projecte apareix citat a l'expedient obert per Brussel·les a Espanya pels plans urbanístics. L'Ajuntament de Penyíscola ha anunciat que iniciarà l'octubre les obres de la urbanització.

REBUTJAT

Sanet i Els Negrals (interior, 600 habitants)

5 milions m² de sòl rústic

1.500 habitatges. Projecte rebutjat: 2.000 habitatges, un hotel i un camp de golf.

Promotor: La Marina Golf Sanet de Roig Corporació. La pressió dels veïns ha obligat a l'ajuntament a rebutjar el projecte. Els altres 1.500 habitatges sí es construiran.

RETIRAT

Tavernes de Valldigna (València). PAI La Vall del Mar

4,5 milions m²

Parc Tecnològic, 2 camps de golf, 4.500 habitatges, 3 hotels, un centre comercial i un llac interior amb una marina per a mil amarratges.

Promotor: Actura, pertanyent a Bancaja. El preu del sòl s'ha multiplicat per quinze. 600 propietaris s'han unit contra la macroubanització.

EU-L'Entesa ha denunciat el PAI davant la fiscalia i ha acreditat que tant l'alcalde d'aquesta localitat, Eugenio Pérez Mifsut, com el ja exdirector d'Inversions de Bancaja, Arturo Alario, havien adquirit terrenys a la zona afectada pel PAI. Bancaja va retirar el projecte després de conèixer-se aquests fets.

DENUNCIAT

Villalonga (València). Pla de la Font

2 milions m²

4.000 habitatges, dos hotels i dos camps de golf.

Promotora: Urbacón Levante. L'Advocacia de l'Estat ha interposat un recurs contenciós administratiu davant el TSJ de la Comunitat Valenciana contra l'acord de l'ajuntament del 23 de gener de 2006, mitjançant el qual va aprovar de manera provisional aquest projecte urbanístic.

La construcció de camps de golf sol anar acompanyada de noves urbanitzacions.

L'especulació i la corrupció amb el sòl a la Comunitat Valenciana arriben fins a l'apartat dels residus. A **Beniatjar** (València) l'alcalde popular, Francisco Giner, ofería el juny de 2005 una zona per instal·lar una planta de residus que resultava ser de la seva propietat. El seu pare també posseïa parcel·les a la zona.

Altres projectes també han despertat sospites, com el de quatre PAI recentment aprovat a **Castelló**. Entre els titulars del sòl es troba l'esposa de l'exalcalde d'aquesta ciutat, José Luis Gimeno. El PAI va ser presentat quan Gimeno estava encara a l'alcaldia.

Hi havia una vegada una urbanització a un camp de golf enganxada

A la Comunitat Valenciana és igual el signe polític, els projectes presentats a través de PAI, plans urbanístics fora dels PGOU locals, són in comptables. Fins i tot aconseguixen posar d'acord a municipis de diferents partits. I, a hores d'ara, és igual que la localitat estigui al litoral o a l'interior. La saturació de la preuada primera línia de la costa ha dut a la presentació de projectes impensables fa uns anys a petits municipis que veuran multiplicada exponencialment la seva població.

Cada projecte de milers de nous habitatges sol anar acompanyat de la construcció de,

com a mínim, un camp de golf. Des de la Federació de Promotors de València s'advertix que construir un camp de golf sense habitatges associats no és rendible. El binomi urbanització-camp de golf s'ha convertit en la fórmula màgica de la qual es coneixen ja tots els components, inclòs el nombre idoni d'habitables que cal incloure, entre 2.000 i 3.000 segons els experts, si es vol rendibilitzar la inversió en aconseguir la quantitat suficient d'aigües depurades per procedir-ne al reg.

Des de la Comunitat Valenciana es dóna suport decididament a la construcció de nous camps de golf. A més, es proposa que siguin subvencionats amb fons del *Programa Life* de la Unió Europea, l'instrument financer de la UE per contribuir a l'aplicació de la política comunitària de medi ambient. Una mostra més de la falta de respecte i la poca importància que es concedeix al medi ambient.

Dunes al costat de la desembocadura del Xúquer, Cullera.

Taronges o golf?

Un estudi de la Universitat Miguel Hernández d'Elx assegura que la productivitat dels cítrics és 8,5 vegades inferior a la d'un camp de golf. Mentre que les taronges produeixen 0,71 euros per metre cúbic d'aigua usat, un camp de golf produeix sis euros/m³.

L'Associació Valenciana d'Agricultors ha rebut l'argument assegurant que la productivitat de les taronges és de 7,8 euros/m³ si es té en compte el preu de venda final del cítric i no el d'origen, preu usat a l'estudi^x.

A més, des de la Conselleria d'Ordenació i Territori es fa una estimació de 0,3 hm³ d'aigua anuals, però la xifra més acceptada és de 0,5 hm³.

Actualment es troba en tramitació el projecte de la **Llei reguladora de camps de golf** a la Comunitat Valenciana. La regió se sent "endarrerida" en el desenvolupament d'aquestes instal·lacions, però està disposada a assolir en el període més breu la mitjana europea, que suposaria passar dels 22 camps actuals a "65 com a mínim" en els propers 10 anys. Les dades que es coneixien a principis d'any inclouen 48 projectes presentats (7 a Castelló, 15 a València i 26 a Alacant) que ocupen 21 milions de metres quadrats i, actualment, s'apropen a la centena.

La Llei del golf insisteix en la idea que aquestes instal·lacions són espais naturals, i deixa oberta la porta a una antiga idea de Rafael Blasco: ubicar camps de golf a qualsevol tipus de sòl, inclòs el protegit. En clara contradicció amb la Llei d'Aigües, aquesta normativa prioritza l'ús de l'aigua per a activitats recreatives sobre les agrícoles, tal i com ha denunciat Ecologistes en Acció del País Valencià a les seves al·legacions a la Llei. El fi recreatiu es troba a l'últim lloc del llistat d'aquesta norma estatal.

Els projectes d'urbanització són tants que, en enumerar-los, es perd la dimensió real de la destrucció a la qual està sent sotmesa la Comunitat Valenciana. Els municipis s'han llançat a requalificar terreny i molts es quedaran pràcticament sense un sol metre de sòl urbanitzable.

Projectes d'urbanització

Castelló

Alcalà de Xivert. Roca Roja

2 milions m²

Un camp de golf i milers d'habitatges.

Promotora: Solplason; administrador únic, Ramon Foix Bosch, company de llista pel Grup Independent Popular d'Alcalà de Xivert-Alcossebre a les municipals de 2003 de l'actual regidor d'Urbanisme, Vicente Vinuesa, investigat per estafa i expulsat del PP el 2002.

Les obres de moviments de terres es van camuflar durant 8 mesos com un projecte de transformació agrícola.

Benicàssim. PAI Benicàssim Golf

1,2 milions m²

2.500 habitatges, dos hotels i un camp de golf.

Promotor: Lubasa.

Betxí (interior)

850.000 m²

4.000 habitatges.

Set PAI en marxa o en estudi.

Burriana. Golf Sant Gregori

700.000 m²

5.444 habitatges

Promotor: Corporación Inmobiliaria Albias, SL.

L'informe tècnic jurídic signat per quatre funcionaris acaba expressant les seves "reserves" respecte a l'adjudicació provisional proposada pel consistori i signada per l'alcalde. Parla d'edificabilitat excessiva i afecció a la normativa de Costes. L'informe proposa una revisió del PGOU que integri aquest projecte.

La Llosa

90.000 m²

720 habitatges de diversa edificabilitat.

El consistori va haver de modificar el PGOU per poder requalificar el sòl rústic com a urbà.

Moncofa

6,5 milions m²

31.500 habitatges, dos hotels, un camp de golf i un port esportiu entre 2010 i 2015.

Set PAI al litoral i tres més al poble. Promotors: Dragados, SA (PAI Camp de Golf) i Mogar, SL (PAI Balnearis). Existeixen grans tensions sobre l'adjudicatari final. La decisió està prevista per a la pròxima tardor.

Oropesa-Cabanes: Mundo Ilusión / Marina d'Or Golf**12 milions m² al voltant del parc temàtic**

47.800 habitatges, 7.500 places hoteleres a 5 complexes hotelers, 3 camps de golf, 7 zones esportives i una dessaladora.

Al voltant d'aquest macroprojecte s'ha desenvolupat una lluita aferrissada entre dos grups: Mundo Ilusión Costa Azahar (format per Lubasa, Ortiz i PGP) i Construcciones 2000 (Marina d'Or). Finalment, ha estat Construcciones 2000 l'adjudicatària dels plans urbanístics.

La població passarà de 10.000 a 200.000 habitants.

El Col·legi d'Arquitectes de la Comunitat Valenciana ha demanat a la Conselleria de Territori i Habitatge que reconsideri aquest "mega-PAI" per contradir la filosofia del Pla del Litoral.

El grup parlamentari IU-ICV ha denunciat al Congrés que dos regidors del PP i dos fills d'edils del PSOE de l'Ajuntament de Cabanes, així com la Secretaria general del partit socialista d'Oropesa, estan contractats per Marina d'Or. Els regidors van votar a favor del PAI.

El TSJ ha admès a tràmit tres recursos contra l'adjudicació.

Torreblanca**2,7 milions m²**

2.500 habitatges i un camp de golf.

Promotors: Blauverd, Grupo 10, Barada, Torremar o Augimar.

València**Alzira. Vall de la Casella de Alzira****1 milió de m²**

Un camp de golf i 800 habitatges.

Promotor: Roig Grupo Corporativo (Francisco Roig).

Albalat (interior)**2,6 milions m² d'horta**

4.300 habitatges, dos hotels de 700 places i un camp de golf.

Promotor: GyC

Alboraia. Port Saplava**110.000 m² (80.000 m² de sòl públic)**

600 habitatges i un port esportiu amb 255 amarratges.

Promotor: empresa municipal Egusa. El projecte no està recollit al PGOU ni a cap PAI.

El projecte obliga les grans superfícies que estan a la zona a traslladar-se a una zona de 200.000 m² d'horta protegida. El gener de 2006 va ser paralitzat pels tribunals⁶.

⁶ La denúncia va ser formulada per Salvem l'Horta Vera-Alboraia.

Alzira (interior)

765.695 m²

Un complex hotelier medieval i 780 xalets.

Promotor: Original Dream i Successors de Vicente Sos Romeu.

Anna

1,3 milions de m² (el camp de golf)

1.200 habitatges unifamiliars, un camp de golf.

Promotor: Anna Bella Golf i Aventura, SL.

Antella (interior)

1 milió m²

Un hotel, camp de golf i centenars d'habitatges.

Promotor: Grup Teresa d'El Puig.

Benaguasil. PAI Molí Nou

2,6 milions m² de sòl d'horta protegit

4.426 habitatges, un hotel i un camp de golf.

Promotor: Benaguasil Urbana, SL (Lubasa, Edival i Gesfesa).

El projecte es va registrar a l'ajuntament el 21 de desembre de 2005 i, tan sols un mes després, era aprovat amb els vots del PP i UV el 30 de gener, dos dies abans que entrés en vigor la LUV.

El PSPV ha denunciat un sobrecost d'urbanització a l'informe tècnic municipal de 28 milions d'euros.

Bocairent. Penyes Altes Ressor (interior)

1.500 habitatges unifamiliars i un camp de golf.

El projecte està situat a la zona d'esmoreïment del Parc Natural Serra de Mariola, de l'aquífer del qual es proveiria. Va ser retirat en entrar en vigor la LUV amb la finalitat d'adaptar-lo a la nova normativa. La plataforma d'oposició al projecte aglutina a 35 associacions.

Canals

2 milions m²

1.000 habitatges i camp de golf.

Promotor: Secopsa.

Catarroja. Projecte "Nou Mil·lenni"

1,7 milions m²

12.000 habitatges repartits en 60 torres d'entre 10 i 25 alçades.

Promogut per una societat mixta entre l'IVHSA i la promotora Llanera a una zona d'horta reclassificada com a sòl urbanitzable.

El PAI es va tramitar a la notaria on treballava l'alcaldeessa del municipi.

Cullera. PAI Golf-Brosquil

4,5 milions m²

3.900 habitatges unifamiliars, un hotel i 2 camps de golf.

Promotor: Francisco Roig. El PAI incompleix el Pla d'Acció Territorial sobre prevenció de riscos d'inundacions^{XI}.

Cullera. PAI El Marenyet

5,5 milions m²

9.000 habitatges, dos camps de golf i un port esportiu amb 1.100 amarratges.

Promotores: Rover-Alcisa i Lubasa i Cullera Playa i Golf. Situat entre la desembocadura del riu Xúquer i el llac de l'Estany.

El Puig. PAI Golf-Mar

2,5 milions m² requalificats

6.200 habitatges. Camp de golf de 18 forats (inicialment 27) a primera línia de platja.

Promotores: Residencial Golf-Mar, SL i Grupo Escavía, SL. La Conselleria de Territori i Habitatge va informar el gener desfavorablement sobre aquest projecte per "l'ocupació irracional del sòl". El maig la Conselleria va exigir unes modificacions que redueixen el camp de golf, impedeixen la construcció a primera línia i obliguen a recuperar 60 ha de la marjal de Massamagrell. El projecte ha de tornar a ser ratificat.

Llaurí (interior). PAI Alzira Golf

1 milió m²

3.767 habitatges.

Promotor: Alzira Golf.

Llíria (interior)

2,2 milions de m² a un paratge forestal protegit

Milers d'habitatges, polígons industrials i un camp de golf.

Promotor: La Maimona, SA. Entre els noms que han sorgit en aquesta polèmica adjudicació hi ha des de membres de l'ajuntament fins a familiars de Juan Cotino Ferrer, conseller d'Agricultura.

Manises

1,5 milions m²

9.634 habitatges, 3.859 dels quals són de renda lliure (malgrat ser una empresa participada per l'administració per construir habitatge protegit).

Promotor: Tasca Promotora Valenciana d'Habitatges. Empresa mixta formada per l'IVHSA i el promotor Enrique Ortiz. Aquest és conseller delegat i l'exconseller Blasco president de l'empresa. L'any passat el PSPV va afirmar que aquesta associació "està derivant en un frau de llei". L'ajuntament va treure endavant el projecte sense revisar el seu pla general d'ordenació urbana. La Confederació del Xúquer no ha acreditat el proveïment hídric per a aquest desenvolupament urbanístic.

Montserrat (interior). Projecte Vertix XXI

1 milió m²

1.200 habitatges i un camp de golf, un hotel i un club social.

Promotor: Mas Vilanova, SA (Vertix). El president de l'empresa és Felip Massot Felip.

Rafelbunyol

268.000 m²

1.800 habitatges.

L'Ajuntament de Rafelbunyol serà el que gestioni directament aquest sector sense cap tipus d'empresa com a intermediària.

Riba-Roja del Túria. PAI de Mas de Porxinos (interior)

1,6 milions m² de sòl agrícola i sòl protegit (330.000 m²)

2.800 habitatges unifamiliars de luxe i ciutat esportiva del València CF.

Promotor: Roig Grupo Corporativo. Aprovat amb els vots del PP en solitari.

San Antonio de Benagéber i Bétera.

3 milions m²

PAI Sant Antoni golf: un camp de golf, un hotel i 3.246 habitatges a una zona de 1.067.893 m².
PAI de La Conarda: 5.500 habitatges. Tercer PAI: 3.700 habitatges

PAI Sant Antoni Golf. Promotor: Nova Panoràmica, SL (empresa mixta participada al 50% per Actura SL, societat que juntament amb el Grup Bancaja i l'IVHSA formen Solivsa).

PAI de La Conarda. Promotor: IVHSA i Bancaja.

Tercer PAI. Promotor Exégesis Urbana, SL.

Tavernes de Valldigna. Projecte Granata Golf a Massalari

2 milions m²

1.500 habitatges, un hotel de luxe, complex residencial i camp de golf.

Promotor: Cereus, SA, pertanyent al grup Promociones Lago Azul i Marina Azul.

Villalonga. Pla de la Font

2 milions m²

4.000 habitatges, dos hotels i dos camps de golf.

Promotora: Urbacón Levante.

L'Advocacia de l'Estat ha interposat un recurs contenciós administratiu davant el TSJ de la Comunitat Valenciana contra l'acord de l'ajuntament del 23 de gener de 2006 mitjançant el qual va aprovar de manera provisional aquest projecte urbanístic.

Alacant

Alacant. Pla Rabassa

4,6 milions m²

15.000 habitatges.

Promotor: Viviendas Sociales del Mediterráneo. Els petits propietaris han denunciat connivència entre l'ajuntament i l'agent urbanitzador per expropiar els terrenys. El Síndic de Greuges ha demanat explicacions en reiterades ocasions a la Conselleria de Territori i Habitatge sobre per què aquest pla s'ha fet al marge i sense revisar el PGOU.

Altea. PAI de l'Algar

3,5 milions m²

5.000 habitatges, un camp de golf, quatre zones hoteleres i tres àrees comercials.

Promotor: : Altea Futura. El projecte s'executarà a terrenys protegits pel catàleg de zones humides i comportarà la canalització del riu Algar.

Benissa

0,5 milions m²

2.000 habitatges.

Promotor: Ronda Norte Benissa, SL, de la qual és conseller delegat Vicente Cotino, germà del conseller d'Agricultura.

Dolores

2,5 milions m²

5.000 habitatges i un camp de golf.

Cinc PAI, algun a zones inundables d'horta tradicional. El PAI Dolores Golf (2.664 habitatges i un camp de golf) ha rebut al·legacions de l'Ajuntament d'Elx per afectar el perímetre de protecció del paratge natural del Fons.

Finestrat

2,8 milions m²

10.650 habitatges.

Aquest projecte, aprovat amb els vots del PSPV, pretén unir urbanitzacions disperses en un radi de set quilòmetres. La població passaria de 6.000 a 36.000 habitants. Està en període d'exposició pública.

Jacarilla

1 milió m²

Els terrenys requalificats pertanyen a l'empresa que va costejar la redacció del PGOU del municipi (Agrícola del Segura, SA). El PGOU va ser adjudicat a l'empresa Serrano y Asociados i està signat per Enrique Serrano López i Santiago Mínguez González. Mínguez és l'arquitecte municipal de l'Ajuntament d'Orihuela i ha participat en la requalificació dels terrenys d'Orihuela que són contigus a Jacarilla, on es construiran "Las Asomadas".

L'Azuvia (interior, 600 habitants)

2.000 habitatges.

Els nous habitatges s'han aprovat sense que existeixi PGOU. Greus danys ambientals.

La Vila Joiosa. Edifici Atrium Beach

Edifici de 19 plantes (només té permís per a 11).

Promotor: Grup Costa Blanca. La Conselleria de Territori i Habitatge va imposar una multa a la promotora per excés d'edificabilitat. Haurien de demolir-se 14.470 m² de l'hotel (malgrat que hi ha 53.000 m² de més), pagar una multa de 12 milions d'euros, cedir 21.000 m² per a equipaments públics i destinar 1,5 milions d'euros a dotacions socials. El TSJ de la Comunitat Valenciana ha confirmat que les obres es van començar i realitzar sense cap llicència però, en última instància, un jutjat d'Alacant ha avalat el procediment de legalització del complex.

La Vila Joiosa. L'Amisserà

600.000 m² només els habitatges

1.653 habitatges i un camp de golf.

El ple de l'ajuntament va aprovar el gener la designació de Los Almendros d'Alacant com a agent urbanitzador en substitució d'Urbe Construcciones y Obras Públicas. El 83% dels terrenys a urbanitzar pertanyen a Los Almendros. El PSOE i el Bloc van denunciar que el projecte no té assegurat el subministrament d'aigua.

Pilar de la Horadada: PAI Pinar de Lo Romero i PAI Pinar de Lo Romero Golf

4,5 milions m²

7.000 habitatges i un camp de golf.

Promotor: Procumasa.

Sagra (interior, 416 habitants)

2.800 habitatges.

Pendent de l'aprovació del PGOU.

San Miguel de Salinas. Torrevieja

21 milions m²

50.000 nous habitatges a 29 sectors diferents.

El PGOU es troba en revisió, fet que fa inexplicable que es presentin projectes fora de l'ordenament urbanístic.

La Conselleria de Territori ha limitat la seva aprovació als projectes urbanístics que es plantegen com a extensió del casc urbà, sobre 1,8 milions de metres quadrats.

Tormos (interior, 300 habitants)**400.000 m²**

5 plans urbanístics per passar de 300 a 1.300 habitants

Promotora: Mercantil Toscaforta, SL (Grup Blauverd). Aquesta empresa ha obtingut els projectes per construir en els cinc sectors a desenvolupar.**Xixona. PAI El Espartal i PAI La Carrasqueta****720.000 m² només el camp de golf**

7.700 habitatges unifamiliars i un camp de golf.

Promotora: Construcciones Valencia Constitución. El portaveu del Bloc a Alacant va descriure aquest projecte com un “holocaust ecològic”. El gener el PSPV va denunciar l'alcaldeessa popular de Xixona, Rosa María Verdú i tres edils més, per tràfic d'influències i prevaricació en relació amb aquest PAI. L'apoderat de la promotora del PAI El Espartal actua com a advocat de l'ajuntament.**Oropesa i la corrupció**

Esquerra Unida ha presentat recentment una iniciativa parlamentària en la qual demana a la Fiscalia Anticorrupció investigar l'Ajuntament d'Oropesa, on “la majoria de regidors, pel que sembla, són al mateix temps agents immobiliaris o constructors/urbanitzadors”. El cas més destacat és el del regidor d'Urbanisme, Tomás Fabregat, i la seva relació amb

el president del Grup Marina d'Or, Jesús Ger. Fabregat va comprar unes parcel·les per 75.125 euros abans de ser escollit edil, que posteriorment va vendre al Grup Marina d'Or per 567.905 euros. La venda incloïa una clàusula que condicionava la venda a la requalificació del sòl, que fins al moment no s'ha produït.

Projectes que invadeixen zones humides litorals i altres espais naturals protegits**Cullera (València). Pla de la Bega-Port (o projecte “Manhattan de Cullera”)****600.000 m²**

33 torres de 25 alçades per a 4.880 habitatges, dos hotels de 40 alçades i un port esportiu i pesquer de 700 amarratges al marge esquerra de la desembocadura del Xúquer.

Promotor: IVHSA, Bigeco, Gesfesa, Florazar i Blauverd. Situat a la desembocadura del riu Xúquer. El pla ha estat recorregut per la Delegació del Govern per la suposada il·legalitat del conveni entre l'ajuntament de Cullera i l'IVHSA.

La Subdelegació del Govern ha recorregut davant els tribunals la decisió de la Comissió Territorial d'Urbanisme de València que permet urbanitzar la desembocadura del riu Xúquer una vegada homologat el pla parcial de la Bega de Cullera. El recurs reclama que es suspengui l'autorització al mencionat PAI, en entendre que no es garanteix el proveïment d'aigua i que provocarà danys a la conca del Xúquer. De la mateixa manera, es veuen irregularitats respecte a la Llei de Costes. El TSJ va desestimar el recurs de paralització cautelar l'abril, però s'està encara a l'espera de la sentència.

Dolores (Alacant). PAI Dolores Golf

1,6 milions m²

2.664 habitatges i un camp de golf.

La seva ubicació envaeix el perímetre de protecció del Parc Natural del Fons, de manera que l'Ajuntament d'Elx va al·legar contra el PAI.

El Puig (València)

5,2 milions m²

16.000 habitatges i camp de golf.

El projecte es desenvoluparà a la marjal litoral.

Elda (interior) (València)

4,6 milions m²

7.500 habitatges i un camp de golf.

Promotor: Invercon Reigo. L'alcalde socialista va obtenir el suport de quatre dels deu edils populars per aprovar el PAI. Més de la meitat del terreny està classificat al PGOU com a protegit.

Estivella, Algímia i Torres Torres (interior) (València)

5.390.400 m²

3 camps de golf (dos privats i un públic), 3.600 habitatges, una zona hotelera i un centre comercial i de serveis.

Promotor: Roig Grupo Corporativo (Francisco Roig). El projecte afecta una extensa zona de secà i regadiu de la Serra Calderona. No estava inclòs al PORN, però una modificació puntual seva el converteix en legal.

Fontanars dels Alforins (Alacant)

2,4 milions m² de sòl agrícola i forestal

800 habitatges, un hotel i un camp de golf.

Promotora: Espacios Medioambientales de Fontanars, SL. La urbanització s'ubicaria sobre un espai natural inclòs dins el catàleg de Llocs d'Interès Comunitari de la UE.

Moncofa (Castelló). PAI Golf de Moncofa

3 milions m² 600.000 dels quals a zones humides

12.500 habitatges, dos hotels i un camp de golf

Projecte d'urbanització entre la marjal de Nules-Burriana i els estanys i la marjal d'Almenara (LIC).

Nules (Castelló). PAI Serratelles Golf

Habitatges i un camp de golf a una zona humida.

El PSPV ha recorregut davant el Tribunal Superior de Justícia per urbanitzar a una zona humida. Aquest PAI encara no s'ha remès a la Conselleria de Territori per a la seva aprovació.

Orihuela (Alacant)

15-20 milions de m²

45.000 habitatges.

13 plans urbanístics, alguns d'ells envaint el LIC Serra d'Escalona i Devesa de Campoamor (PAU 21).

Pego (València)

1,8 milions m²

1.400 habitatges, un camp de golf de 27 forats, un hotel, un centre hípic.

Promotor: Inversiones Patrimoniales La Marina. El camp de golf es situarà a 500 metres de la marjal de Pego-Oliva, a la zona d'afecció del parc.

Penyíscola (Castelló). Urbanització Las Atalayas

467.000 m²

1.850 habitatges

Promotor: Grup Zyssa.

Construïda a una zona protegida inclosa a la Xarxa Natura 2000 sense Avaluació d'Impacte Ambiental ni mesures compensatòries. Segons el consistori, els terrenys van ser declarats urbans el 1977 i queden fora de la zona protegida, de manera que no necessiten cap Avaluació d'Impacte Ambiental. L'equip redactor del PGOU de Penyíscola és el mateix que el de Marbella. El seu PGOU ha rebut 35.000 al·legacions. Aquest projecte apareix mencionat a l'expedient obert per Brussel·les a Espanya pels plans urbanístics. L'Ajuntament de Penyíscola ha anunciat que iniciarà l'octubre les obres de la urbanització.

Pilar de la Horadada (Alacant): Pilar de la Horadada Golf

1,5 milions m²

1.436 habitatges i un camp de golf.

Promotor: AIU UE Urbanització la Lloma. Més d'un terç del PAI forma part del LIC Serra d'Escalona i Devesa de Campoamor.

San Miguel de Salinas. Torrevieja (Alacant)

21 milions m²

Entre 50.000 i 70.000 nous habitatges. Tres camps de golf

Molt a prop de les Salines de Torrevieja. El poble de San Miguel té actualment uns 7.000 habitants.

Torreveija (Alacant). Plans de La Ceñuela i la Coronelita.

770.000 m² y 290.000 m²

4.000 habitatges.

Dos projectes amb greus afeccions sobre el Parc Natural de la Llacuna de Torreveija^{xii}.

Vilamarxant (interior). (València). Projecte Vilamarxant Golf Resort

2.5 milions de m²

4.107 habitatges unifamiliars, un camp de golf i un hotel.

Promotor: Promotor: Grup Llanera. Es triplicarà el nombre d'habitants del municipi. 11.000 m² classificats com a sòl forestal protegit.

Xàbia (Alacant)

2.490.000 m²

1.716 habitatges i un llac central per tractar d'evitar les inundacions.

Promotora: Urbanizadora Parque Azul, SL (agrupa Civisa i Actur de Bancaja i Calviga) i Salvador Vila. El projecte es desenvoluparia a una antiga marjal i, per tant, una zona inundable.

Edificacions que envaeixen el domini públic marítim-terrestre

Altea (Alacant). Cala de Toix

Edifici sobre la cala.

Promotor: Ballester Immobiliària. La parcel·la forma part del Pla Parcial de Mascarat, aprovat el 1978 (anterior a la Llei de Costes).

Benidorm (Alacant). Racó de Loix

Dues torres de 21 plantes a 60 cm. de la ribera de mar (domini públic marítim i terrestre).

Promotor: Edificaciones Calpe, SL (Grup Ballester). Informe desfavorable del Ministeri de Medi Ambient per envair la servitud de trànsit (la gestió de la qual correspon a la Generalitat). Informe favorable de la Direcció General de Transports, Ports i Costes de la Generalitat Valenciana, que va autoritzar l'obra el 29 de abril de 2003. Tant el Ministeri de Medi Ambient com un particular han denunciat davant els tribunals l'obra.

Calp (Alacant). El Saladar

2.200 habitatges.

La Direcció General de Costes ha mostrat la seva intenció de declarar aquesta zona com a domini públic marítim i terrestre. Es tracta de la zona de servitud de la zona humida costanera.

La Vila Joiosa (Alacant). Cala Bol Nou^{xiii}

7 habitatges.

Les construccions envaeixen la franja de protecció del domini públic marítim i terrestre. El Ministeri de Medi Ambient ha sol·licitat a l'ajuntament la paralització de les obres, però no ha fet res fins al moment. La Direcció General de Costes va iniciar l'expedient d'expropiació el 25 de gener de 2006.

En el litoral valencià s'ha construït en cinc anys tant com en tota la seva història.

L'Institut Valencià de l'Habitatge: Una empresa pública o privada?

L'Institut Valencià de l'Habitatge (IVHSA) va ser creat per promoure la construcció d'habitatges de protecció oficial. Tanmateix, s'ha convertit en un autèntic negoci immobiliari privat a causa de la seva associació amb empreses per construir urbanitzacions, on les VPO semblen utilitzar-se com a coartada per impedir qualsevol tipus de crítica.

Destaca el fet que l'IVHSA participi en la recerca de sòls rústics per a la seva requa-

lificació al marge dels PGOU, com en el cas de la franja de terrenys Castellar-Oliveral, una zona d'horta a València on aquest organisme ha plantejat la construcció d'habitatges en un moment en què l'homologació del PGOU està en redacció. De la mateixa manera, a La Torre, l'IVHSA promou la construcció de 3.000 habitatges després de reclassificar 300.000 m² de sòl no urbanitzable. A Cullera participa en el Pla de la Bega amb plans per construir 33 gratacels a la desembocadura del riu Xúquer.

Alguns ajuntaments han decidit suspendre o aplaçar alguns programes d'actuació urbanística. També es coneixen casos en què la Conselleria de Territori ha rebutjat projectes (sobretot si l'ajuntament no era del seu mateix partit polític). En molts casos es comprova que les paralitzacions han estat causades per disputes polítiques i no pel respecte pel medi ambient. El municipi de Xàbia, a Alacant, va posar en pràctica el gener una mesura pràcticament sense precedents en revisar el seu "obsolet i desfasat" PGOU i suspendre llicències d'obra que afectaven a 44 milions de metres quadrats dels 68 que té el terme municipal.

També crida l'atenció el cas de Dènia. El Govern local va plantejar desclassificar prop de 3 milions de metres quadrats a la zona litoral de Les Marines que tenien la classificació d'urbanitzables, però la Conselleria de Territori i Habitatge va trancar aquesta mesura. La presentació del nou PGOU el passat mes de maig va tornar a plantejar la desclassificació de 2,8 milions de metres quadrats, amb l'anul·lació dels prop de 18.000 habitatges plantejats a la zona. Tanmateix, d'altra banda, el nou pla afegeix prop de 15.000 nous habitatges.

Cap a on va el turisme?

Les anàlisis que es fan des de perspectives molt diferents mostren que el model turístic que es desenvolupa actualment a la Comunitat Valenciana, especialment a l'àmbit litoral, és insostenible.

El turisme suposa el 12,9% del producte interior brut valencià. La consellera de Turisme de la Comunitat Valenciana defineix el turisme de sol i platja com “una locomotora que avança a gran velocitat”^{xiv}.

Tanmateix, la locomotora no sembla haver passat la revisió des de fa molts anys. Segons

recull el Pla d'Acció Territorial del litoral, ens trobem davant un model escassament diferenciat, en què ni tan sols les grans ciutats han sabut desenvolupar ofertes i programes turístics que aprofitin els seus avantatges comparatius.

Més que desenvolupar una activitat pròpiament turística, la Comunitat Valenciana ve desenvolupant des de mitjans dels anys cinquanta una gegantesca operació immobiliària que segueix en marxa actualment. La falta d'avaluació de les conseqüències d'aquest model, basat en un creixement il·limitat, està duent el litoral a una situació de deteriorament accelerat i pèrdua d'identitat, característiques poc buscades pel turisme.

Un paradís perdut i sec sota el ciment

És àmpliament reconegut que els **recursos hídrics** escassegen al litoral de la Comunitat Valenciana però, què passarà dintre d'uns anys quan s'hagin construït les desenes de milers d'habitatges previstos per a aquesta regió? Segons els experts, tant del Ministeri de Medi Ambient com d'Exceltur, la resposta és senzilla: amb el ritme actual de construcció, els recursos naturals no seran suficients en un horitzó molt proper.

Davant aquesta realitat, la Generalitat Valenciana ressuscita periòdicament el fantasma del transvasament de l'Ebre. Aquest any s'ha gastat un milió d'euros en publicitat per donar a conèixer que el riu Ebre va abocar a la Mar Mediterrània milers d'hectòmetres cúbics el 2005, mentre que la Comunitat Valenciana només necessita 350 per mantenir el seu desenvolupament urbanístic. El mateix menyspreu de sempre per la realitat dels ecosistemes naturals. Milers d'anys de complexitat i riquesa biològica reduïts a una simple canonada.

L'informe Impacte sobre l'entorn, l'economia i l'ocupació dels diferents models de desenvolupament turístic del litoral mediterrani espanyol, les Balears i les Canàries, elaborat per Exceltur, recull, després d'ana-

litzar la situació dels municipis litorals, que no hi ha previsions de racionalització dels recursos hídrics i que els plans urbanístics municipals manquen de la més bàsica visió global de futur. Les conclusions d'aquesta anàlisi permeten imaginar el futur de la costa llewantina: “un paradís perdut i sec sota el ciment”.

Per la seva banda, el Ministeri de Medi Ambient obliga les confederacions hidrogràfiques a elaborar informes de viabilitat de consum d'aigua per a cada nou projecte d'urbanització que es plantegi a una àrea amb dèficit hídric. Aquests informes, ni tan sols quan adverteixin de la insuficiència del preuat líquid, no són vinculants i, per tant, no impedeixen que es realitzi la urbanització o el camp de golf. El Ministeri de Medi Ambient ha denunciat que a València i Alacant es repeteixen els casos en què s'adverteix de la insostenibilitat d'un projecte i, malgrat això, es continua endavant amb ell.

Des de la Conselleria de Territori i Habitatge s'afirma una vegada i una altra que no “es ven ni una sola casa sense aigua garantida”, i es titlla “d'alarmista” el Ministeri de Medi Ambient.

Urbanització a peu de platja.

La urbanització segueix imparable, a la Comunitat Valenciana es construeix una mitjana anual de 110.000 habitatges, 75.000 dels quals són segones residències i, si bé el nombre de turistes no decreix, la renda que aporten els turistes és cada vegada menor.

Un dels problemes als quals s'enfronta la indústria turística de la Comunitat Valenciana és l'estacionalitat. Els destins turístics que funcionaven tradicionalment al llarg de tot l'any han vist com al primer trimestre de 2006 les xifres turístiques empitjoraven significativament respecte a l'any anterior. El principal descens d'ocupació s'ha produït a Benidorm, on la caiguda ha estat de 12 punts. El propi sector reconeix que l'augment de l'oferta de places d'allotjament ha topat amb una demanda estancada o que fins i tot ha caigut a causa de la multiplicació dels destins de sol i platja, fet que ha dut a molts hotels a decidir el seu tancament a partir del mes d'octubre. Una altra de les lliçons apreses és la impossibilitat de mantenir l'ocupació a base de baixar o mantenir els preus.

El miratge de les dessaladores

Unit a la urbanització està el consum de recursos hídrics. El Ministeri de Medi Ambient ha substituït la promesa d'aigua a través del

transvasament per les dessaladores. Aquesta solució va ser rebutjada inicialment per la Generalitat Valenciana, que segueix obstinada en el transvasament.

Per motius quasi exclusivament polítics, el Consell ha decidit actuar de manera responsable respecte a les plantes dessaladores i ha elaborat estudis d'impacte ambiental, evidenciant els danys que les deixalles d'aquestes plantes poden produir al litoral, especialment sobre espècies com la *Posidonia oceanica*, una planta que forma praderies submarines a escassa profunditat que protegeixen de l'erosió i proporcionen empara i aliment a centenars d'espècies.

Resulta encoratjador veure que des de l'administració de la Comunitat Valenciana saben valorar la riquesa del seu litoral, el que crida l'atenció és que només la portin a col·lació quan els projectes no són del seu grat polític, com en el cas de les dessaladores, i menyspreïn aquests mateixos valors quan es tracta de projectes del seu gust, com en el cas dels ports esportius (en el cas de l'ampliació del port esportiu Luis Campomanes, la Generalitat Valenciana ha autoritzat un projecte que suposaria la destrucció completa de la praderia submarina malgrat les denúncies de grups ecologistes com Greenpeace i els requeriments del Ministeri de Medi Ambient).

Terra mítica: “actuació estratègica”

Un dels casos que exemplifiquen el poc valor que la Generalitat Valenciana dóna als espais naturals és el de Terra Mítica, un parc temàtic construït a una zona protegida mancada de recursos hídrics.

Al seu dia va ser qualificat com a “**actuació estratègica**” pel conseller de Medi Ambient (quan encara existia aquesta Conselleria a la Comunitat Valenciana). Es van expropiar prop de 10 milions de metres quadrats al vèrtex entre els termes de Benidorm, Finestrat i La Vila Joiosa per construir el parc. El sòl tenia la qualificació de “no urbanitzable d’especial protecció forestal”, però un gran incendi el 1992 va calcinar la major part de les 450 ha de massa forestal sent alcalde de Benidorm **Eduardo Zaplana**.

A partir d’aquí, es van modificar els usos predominantment forestals per permetre la construcció d’hotels, vials, els edificis del parc, etc. De la mateixa manera, es van destruir les quatre vies pecuàries que travessaven aquests terrenys^{xv}. La Federació Europea de Parcs d’Oci va denunciar la Generalitat Valenciana davant la Comissió Europea el 1997 per haver cedit uns terrenys no urbanitzables per a la construcció del parc temàtic.

Inaugurat el juliol de 2000, el maig de 2004 la direcció del parc presentava un expedient de suspensió de pagaments. Terra Mítica acumulava un deute de 218 milions d’euros. El fiscal en cap del Tribunal Superior de la Comunitat Valenciana investigua una gran trama de factures falses que implica el parc temàtic (Terra Mítica Parc Temàtic de Benidorm) i 19 societats i que va servir per defraudar a Hisenda 4,4 milions d’euros.

Els empresaris Vicente Conesa, Antonio Moreno i Francisco Escoto van arribar a acumular factures falses per un import de vuit milions d’euros per treballs no realitzats a Terra Mítica durant dos anys, segons un informe de l’Agència Tributària.

Antonio Moreno Carpio i José Herrero García, dos dels empresaris implicats en la trama de factures falses, han lliurat a la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia uns enregistraments en els quals asseguren que part dels diners defraudats eren per a l’actual portaveu del PP al Congrés, Eduardo Zaplana.

Poc temps després es coneixien els plans de “transformació urbanística” de la zona: quatre milions de metres quadrats ocupats per dos camps de golf, quatre hotels i 4.200 habitatges, un centre comercial... Novament el maó i el ciment es van plantejar com la solució per arreglar una situació insostenible salpicada d’acusacions de frau. L’ajuntament de Benidorm ha acceptat vendre part de la reserva de sòl de Terra Mítica, 218.000 metres quadrats, per a un ús hotel·ler i residencial.

Los Almendros, una empresa privada en la qual participen persones lligades familiarment a Eduardo Zaplana, va adquirir l’any 2000 prop de 665.000 metres quadrats a a penes tres quilòmetres de Terra Mítica. L’adquisició va arribar acompanyada de peticions de reclassificació de sòls rústics a urbanitzables. La proposta d’urbanització inclou un camp de golf, un hotel de luxe i habitatges. Informes tècnics encarregats pel grup socialista a les Corts Valencianes xifren en poc més de 22,8 milions d’euros les plusvàlues obtingudes.

Per la seva banda, Pedro Romero (exbarber de José María Aznar) està sent investigat per ser propietari d’una empresa que va guanyar el 2001 un concurs convocat per la Generalitat Valenciana, pel qual se li va adjudicar un solar adjacent a Terra Mítica, per construir i gestionar un complex hotel·ler de luxe. L’empresa, Royal Mediterrànea, va ser constituïda dos mesos abans de la publicació del concurs.

Oropesa de Mar, Castelló.

Però malgrat la negativa inicial a les dessaladores, els projectes, en diferents fases d'informació o construcció, es van multiplicar a la costa de la Comunitat Valenciana: Torrevieja (120 hectòmetres cúbics d'aigua a l'any), Dènia (9 hm³), Vega Baja (15 hm³), Alacant II (24 hm³), Vinalopó-Alacantí (25 hm³), Xàbia (10 hm³) i El Campello (18 hm³).

Actuacions al litoral

Les males relacions entre el Ministeri de Medi Ambient i la Conselleria de Territori i Habitatge han marcat moltes de les actuacions que s'han desenvolupat a l'últim any al litoral de la Comunitat Valenciana. Cada oportunitat de col·laboració s'ha convertit en una trista disputa en què els rèdits a obtenir han estat polítics i no mediambientals. Potser el cas més significatiu és el programa llançat pel Ministeri de Medi Ambient per comprar terrenys al litoral i d'aquesta manera protegir-los. La petició de Narbona a Blasco es va saldar amb un llistat de terrenys que incloïa espais completament urbanitzats des de fa anys a Daimús, Guardamar, Miramar, Piles i Xeraco sense que els consistoris municipals fossin informats al respecte.

La presentació del Pla d'Acció Territorial del Litoral de la Comunitat Valenciana aquest any ha estat una oportunitat fallida d'actuar sobre els greus problemes als quals s'enfronta aquesta costa.

L'erosió i la regressió costanera són dues realitats reconegudes al projecte, però per a les quals no es proposa cap tipus de solució. Actualment, més de la meitat del litoral de la Comunitat Valenciana es troba en regressió, i resulta especialment preocupant la inestabilitat costanera que afecta un 14% de la franja litoral. Les costes baixes arenoses són els punts més castigats, especialment les situades al sud de les instal·lacions portuàries.

Un estudi de la Universitat Politècnica de València revela que l'excés d'urbanització a la costa i la construcció de ports que han actuat com a barreres impeding l'arribada de sediments ha suposat la pèrdua de més de dos milions de metres cúbics de sorra de les platges valencianes.

Els costos per reparar aquestes actuacions tan danyoses per al litoral són elevadíssims. La Conselleria d'Infraestructures i Transport va anunciar el passat mes de desembre una inversió de 38 milions d'euros per corregir els efectes urbanístics a la costa.

Una màquina treballant sobre la sorra en Platja Escullera, Cullera (València).

Un dels projectes més controvertits és el projecte de “recuperació” del bosc Pinar del Grau, al litoral de Castelló. La **platja del Pinar de Castelló** és una de les poques del litoral valencià que conserva una petita zona de bosc litoral. El projecte, subvencionat amb 7,5 milions d’euros procedents de fons Feder de la Unió Europea, tenia com a objectiu crear un parc litoral a la platja i la zona verda contigua que recuperés en part les característiques originals del bosc de pinar integrat en un cordó de dunes originari. Una vegada rebuda la subvenció, a instàncies de l’Ajuntament de Castelló, el projecte va ser alterat sense informació pública o possibilitat de realitzar-ne al·legacions. Els canvis van desbaratar completament la idea de recuperació inicial, i les obres empreses han substituït zones verdes per 500 places d’aparcament i s’han afegit al projecte elements com guinguetes a la platja. Des de la Comissió Europea s’ha demanat informació sobre el projecte a instàncies d’una interpellació feta per Esquerra Unida a Brussel·les.

Regeneracions artificials: quan el remei és pitjor que la solució

Per la seva banda, la Direcció General de Costes destina una bona part del seu pressupost a actuacions de regeneració artificial que no solucionen el cúmul de problemes que es donen a moltes localitats de la costa.

Almassora és un bon exemple, amb una costa que sofreix problemes d’erosió a causa de la presència del port de Castelló i habitatges construïts massa a prop de la platja. El municipi reclama la construcció d’un passeig marítim, però demana a la Direcció General de Costes que es faci dins el domini públic marítim i terrestre perquè no afecti les construccions que incompleixen la Llei de Costes en estar situades a menys de 20 metres de la platja. Els veïns al·leguen poder demostrar que “el mar s’ha menjat part de la costa”, un fet innegable ja que s’estima que, a causa del port, la platja d’Almassora ha perdut més d’un milió de metres cúbics de sorra. El projecte per regenerar artificialment la platja té un cost de 6,3 milions d’euros. A més, hi ha pendent un pla, amb un cost de 3 milions d’euros, per pal·liar els efectes de les inundacions de la primera i segona línia del litoral d’aquesta localitat castellanenca. Prop de deu milions d’euros per tractar de pal·liar els efectes d’un port.

Maquinària pesada preparant el terreny per a la construcció d'edificis a Altaia, Alacant.

El cost dels projectes de regeneració artificial és molt elevat i, a més, aquestes actuacions tenen data de caducitat, ja que no s'actua sobre les causes que originen l'erosió. A **Castelló**, als quasi 10 milions d'Almassora, hi cal sumar 3,2 milions d'euros que la Direcció General de Costes "enterrarà" en la regeneració artificial de **Burriana**, 5,5 milions a **Benicàssim**, 2 milions més a **Moncofa i Xilxes** i 1,3 milions més a **Oropesa**. A **València**, el projecte per aportar sorra artificial a cinc platges de la Safor (**Brosquil**, a **Cullera**, **Tavernes**, **Bellreguard**, **Miramar i Piles**) es realitzarà amb un cost de 2,6 milions d'euros. Per la seva banda, els municipis segueixen reclamant una actuació "definitiva" que acabi amb l'erosió marina, sabedors que gran part de la sorra dipositada durarà menys que els turistes. A **Alacant**, s'aprova l'aportació artificial de 10.000 m³ a la platja de La Cala en Finestrat.

Un dels exemples més clars sobre les negatives conseqüències de la regeneració artificial és el cas de la platja de **L'Almadraba, a Dènia**. Després de la lamentable decisió del Ministeri de Medi Ambient ignorant la normativa ambiental que l'obligava a realitzar un estudi d'impacte ambiental per ser la platja Lloc d'Interès Comunitari de la Xarxa Natura 2000 europea, es va realitzar el 2005 una reposició artificial de 255.000 m³ de sorra obtinguda d'unes dunes protegides de la platja de Les Marines i d'una cala que, segons el cap pro-

vincial de Costes, "mai ha estat una platja"^{xvi}. L'actuació va ser denunciada davant la Comissió Europea, que va emetre un dictamen que reconeixia la infracció comesa pel Ministeri de Medi Ambient en violar el dret comunitari, i va anunciar que duria el cas davant el Tribunal Superior de Justícia de Luxemburg^{xvii}. Malgrat això, aquest any s'ha seguit aportant sorra procedent del dragatge del port del Campello. Les primeres anàlisis de l'abocament realitzades per l'Institut d'Ecologia Litoral revelen que la sorra és massa fina per assentar-se a la platja i que, per tant, l'onatge normal se l'emportarà fàcilment, fet que podria significar l'enterrament de les praderies de *Posidonia oceanica* de la zona.

Un dels problemes associats a les regeneracions artificials de platges són les extraccions de material associat. En la seva desesperació per trobar dipòsits de sorra, la Direcció General de Costes rescata en massa ocasions projectes antics que no es van dur a terme però per als quals ja té via lliure. El problema és que molts d'ells no van acompanyats d'un estudi d'impacte ambiental. És el cas de l'extracció de 200.000 m³ de sorra que la Direcció General de Costes vol dur a terme a **Gandia**, a una zona que inclou el cordó de dunes de la **platja de l'Ahuir**, considerat Lloc d'Interès Comunitari i inclòs a l'europea Xarxa Natura 2000. La Conselleria de Territori i Habitatge va recordar al Ministeri de Medi Ambient la

Desembocadura del Xúquer. El pla “Manhattan de Cullera” pretén construir 33 torres de 25 altures per a habitatges, dos hotels de 40 i un port esportiu i pesquer.

necessitat de realitzar un estudi d'impacte ambiental. Tanmateix, el vot negatiu del PP a les Corts Valencianes va impedir que aquesta platja es convertís en Paratge Natural Protegit.

Les particions: quan la costa torna a ser costa

El Ministeri de Medi Ambient ha avançat aquest any en una de les seves comeses principals concloure la delimitació del domini públic marítim i terrestre, acte denominat partició. El retard per acabar aquest treball està creant moltes situacions en què els “propietaris” de terrenys públics, segons la Llei de Costes, s'obstinen a reclamar la seva pertinença. En el cas del litoral valencià, els plans del Ministeri de Medi Ambient contempen acabar la partició de tot el domini públic marítim i terrestre el 2008. Actualment, encara queden per delimitar 200 quilòmetres (127 a Alacant, 51 a València i 21 a Castelló). La majoria dels que han ocupat il·legalment la franja costanera tracten de retenir la seva propietat acudint als tribunals de justícia, sense tenir en compte la importància que representa tenir una franja litoral lliure d'edificacions que pugui amortir els efectes dels temporals i tornar a proporcionar la riquesa natural i social que duu associades.

En alguns punts en què les particions ja estan fetes i consolidades, es segueixen consentint

Els temporals: quan el mar treu les seves escriptures^{XVIII}

A causa de “l'artificialització” de la primera línia de platja, les pluges torrencials que visiten cada any el litoral valencià ocasionen multitud de problemes. Els terrenys guanyats a la platja que han estat omplerts amb ciment i formigó han perdut el seu efecte amortidor, i quan els temporals arriben ja no troben les zones de platja que servien per suavitzar la seva força, sinó murs i passeigs marítics contra els quals reboten adquirint encara més força.

Tanmateix, com gairebé sempre succeeix al litoral, les actuacions per solucionar aquests danys no passen per resoldre el problema de soca-rel, sinó per “artificialitzar” encara més el litoral. Així, es realitzen nombroses obres per tractar de “posar remei” a la naturalesa, encara sabent que el mar tornarà a reclamar allò que és de la seva propietat en el següent temporal. A **Almassora** es gastaran 3 milions d'euros i un milió més a **Xeraco** per canalitzar les aigües pluvials que arrasen la zona sud enganxada a la platja de la localitat.

Construcció d'edificis al costat del port esportiu Lluís Campomanes a Altea, Alacant.

obres il·legals en domini públic marítim i terrestre. És el cas de les obres de construcció d'habitatges a **la platja de Bol Nou**, a **La Vila Joiosa**, denunciades pel partit socialista de la localitat l'octubre de l'any passat. El constructor, que no va comprar els terrenys per fer una entrada per la zona oposada a la platja, va decidir construir el camí i col·locar tanques a la zona dels 100 metres de la servitud de protecció. El regidor de platges d'aquesta localitat alacantina va defensar la legalitat de la construcció en reduir de manera fraudulenta de 100 a 20 metres la servitud de protecció, fet al qual dóna suport la Generalitat Valenciana. El Ministeri de Medi Ambient va iniciar un expedient contra aquesta actuació el passat mes de gener; tanmateix, les obres no es van paralitzar⁷. A **Torrevieja**, els Verds denunciaven el juny de 2005 les obres d'ampliació de la depuradora de la localitat sobre la zona de servitud de protecció de la Llacuna de Torrevieja. També a Torrevieja, han estat denunciades les obres realitzades pel consistori municipal a terrenys de domini públic marítim i terrestre el 1999, sense cap tipus de concessió administrativa del Ministeri de Medi Ambient. El Bloc ha instat el Govern central a restituir la zona i exigir responsabilitats penals.

Ports

La costa de la Comunitat Valenciana té un elevat nombre de ports comercials, pesquers i esportius. Segons queda recollit al Pla d'Acció Territorial del Litoral, el litoral valencià compta amb més de 40 instal·lacions al seu càrrec, aproximadament 10 ports cada 100 quilòmetres i una densitat de 36 amarratges esportius per quilòmetre, molt per sobre de la resta de les regions espanyoles.

Malgrat la densitat de ports esportius i dels problemes que aquestes instal·lacions ocasionen en augmentar l'erosió del litoral de la Comunitat Valenciana, es continuen presentant i aprovant nous projectes.

Al litoral de **Penyíscola** està en marxa el projecte presentat pel consorci Marina Racó Calent per construir un port esportiu al llarg d'una extensió de 27 hectàrees amb 820 amarratges i una zona comercial de 15.000 m² que albergaria un hotel, botigues, restaurants, un casino i discoteques, guanyant al mar una superfície de 132.825 metres quadrats després de la construcció de la nova infraestructura portuària.

La ubicació del port entra en conflicte amb tres espais naturals; al sud se situa la reserva natural marina de la Serra d'Irta, a l'oest el parc natural de la Serra d'Irta i al nord la marjal de

⁷ Denúncia efectuada pel grup ecologista Xoriguer.

Zona de la platja de Pinedo, a València, amenaçada per l'ampliació del Real Club Nàutic de València, que es realitzarà sense Estudi d'Impacte Ambiental.

Penyíscola, que es veurien afectats per aquesta infraestructura.

Aquesta nova instal·lació se situaria molt a prop de l'actual port de Penyíscola, fet que fa difícil entendre la viabilitat econòmica i ecològica del projecte. El Consell dóna suport a la seva construcció, mentre que el Ministeri de Medi Ambient ha demanat a la Generalitat Valenciana que no dugui a terme aquest projecte, encara que la seva negativa no obeeix a raons ambientals, sinó a la pèrdua de gran part de la inversió econòmica realitzada fa uns anys al passeig marítim i la platja nord de Penyíscola. A canvi, la Direcció General de Costes ofereix que s'ampliï el port esportiu existent a Benicarló, opció vetada per la Direcció General de Transports, Ports i Costes de la Generalitat Valenciana.

A l'extrem nord del **port de Castelló** s'ha projectat un complex turístic i termal que inclourà apartahotels, hotel, balneari, pistes de tennis i un palau de convencions, i suposarà la privatització d'una franja del front litoral de la ciutat i afectarà una zona de platja. A **Moncofa** es construirà un nou port esportiu amb 474 amarratges, i a **Burriana** es construeix ja una nova marina anomenada "Burriana Nova", amb 335 amarratges.

A **Alboraia**, existeix la pretensió de construir un nou port esportiu per a 225 amarratges i

una zona hotelera i residencial a un tram de costa ocupat actualment per un centre comercial. La solució proposada és traslladar la zona comercial a terrenys d'horta protegida. El projecte va ser paralitzat el passat mes de gener pel Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

A **Cullera**, el Pla urbanístic de la Bega inclou la construcció d'un nou port esportiu amb 850 amarratges a la desembocadura del riu Xúquer. La Direcció General de Costes del Ministeri de Medi Ambient ha elaborat informes mostrant la seva disconformitat amb el projecte pels danys que causarà a l'ecosistema costaner, però el projecte ha estat avalat per una sentència del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana.

A **Gandia**, que té un litoral que sofreix greus problemes d'erosió, s'ha donat el vistiplau a la construcció de 1.200 nous amarratges.

A **Pinedo**, l'ampliació del Club Nàutic afectarà de manera negativa la platja que està sent recuperada dins el pla de regeneració del litoral que duu a terme la Generalitat Valenciana. Malgrat el retrocés que experimentarà l'arenal, el Ministeri de Medi Ambient ha decidit no sotmetre aquesta ampliació a un procés d'avaluació d'impacte ambiental, en estimar que no existiran impactes ambientalment significatius.

Port esportiu Lluís Campomanes a Altea, Alacant.

A la nova dàrsena exterior del **port de València** s'ubicaran 700 nous amarratges. En aquest port hi ha una confrontació respecte a la seva ampliació. Des de la Conselleria de Territori i Habitatge s'aposta per traslladar tota l'activitat industrial d'aquest port al de Sagunt, però des de l'ajuntament i l'autoritat portuària es reclama l'ampliació d'ambdós ports.

Al litoral del **Campello** es planteja la ubicació d'un port esportiu a Cala Baeza amb 116 amarratges flotants i 200 en marina seca, que vindria a augmentar la degradació ambiental d'una àrea costanera que es troba en procés de regeneració. WWF/Adena ha subratllat que el futur port es planteja a una zona costanera on ja es van aixecar il·legalment uns espigons a finals dels anys seixanta, que van ser ampliat als anys vuitanta i noranta. A la zona, tant l'Institut d'Ecologia Litoral d'Alacant com la Universitat d'Alacant han certificat la destrucció i regressió de la praderia de *Posidonia oceanica* més propera a la costa.

Les obres d'ampliació del port esportiu Luis Campomanes a **Altea** han estat paralitzades momentàniament. La Comissió de Medi Ambient del Congrés dels Diputats va demanar el passat mes de març que el Govern central reclamés a la Generalitat Valenciana el compliment de les condicions que va posar el Ministeri de Medi Ambient. Entre aquestes condicions destaca el trasplantament de la

praderia submarina de *Posidonia oceanica* que s'està veient afectada per les obres del port. El gener la Universitat d'Alacant i WWF/Adena presentaven un informe que considerava aquesta pràctica inviable^{xix}. Malgrat això, la promotora del port esportiu, Marina Greenwich, assegura estar complint "escrupolosament" totes les condicions ambientals. El passat mes d'abril la Direcció General de Gestió del Medi Natural comunicava al Ministeri de Medi Ambient la suspensió cautelar de l'autorització del trasplantament experimental de posidonia, de manera que, de moment, les obres es troben paralitzades a l'espera que la Generalitat prengui una determinació.

Un antic projecte de 1991 planteja la construcció d'un port esportiu a **l'Albufereta**, al límit sud del Lloc d'Interès Comunitari "Cap de les Hortes", on existeixen magnífiques praderies de *Posidonia oceanica* que es veurien afectades pel port. De la mateixa manera, la platja d'aquesta localitat sofriria les conseqüències de la disminució de la renovació d'aigües que provocarien els dics del port. El projecte, paralitzat durant molts anys, es va reactivar el 2003 quan el Tribunal Superior de Justícia va rebutjar un recurs de l'ajuntament de la localitat. Des dels grups ecologistes s'ha demanat una acció conjunta de totes les administracions per impedir que finalment es dugui a terme el port esportiu. El Ministeri de Medi Ambient ha proposat a la Generalitat Valenciana pagar el rescat de la

concessió i la construcció d'un dic per ampliar la platja, però aquesta obra comportaria un major impacte ambiental que el port esportiu.

La proposta de construir un macroport esportiu amb 5.000 nous amarratges a **Dènia** ha estat rebutjada per la Direcció General de Ports de la Generalitat Valenciana.

A **Xàbia**, les protestes veïnals i ecologistes han aconseguit que l'ajuntament i el Consell emprenguin la recerca d'alternatives perquè no es produeixi l'ampliació del port de la localitat. L'ajuntament d'aquesta localitat alacantina ha denunciat que el Pla d'Acció Territorial del Litoral de la Comunitat Valenciana (PATL) redueix considerablement la reserva marina del cap de Sant Antoni, i contradiu el Pla d'Ordenació dels Recursos Naturals (PORN) del Montgó, que inclou la protecció de **la platja de la Grava**. El Pla redueix l'extensió del Parc Natural i rescata la idea de construir un port esportiu a aquesta platja.

L'ampliació del **Port de València** segueix endavant, malgrat que els propis informes de la Generalitat certifiquen els danys ambientals que provocarà. Un informe de consulta previ a l'estudi d'impacte ambiental de l'ampliació nord del port en mans de l'Autoritat Portuària des de maig de 2005 adverteix de les afecions a les platges urbanes del sud, especialment a les de Pinedo i El Saler. També reconeix l'alteració de la dinàmica marina litoral a la desembocadura del Túria que provoca processos regressius intensos. Les obres ocasionarien danys al parc natural de l'Albufera i el seu ecosistema marí, catalogat com a LIC de la Xarxa Natura 2000, i entrarien en conflicte amb el pla d'ús i gestió del Parc, així com amb el seu pla d'ordenació dels recursos naturals.

Contaminació

Malgrat que els responsables de la Generalitat Valenciana presumeixen de l'estat de la seva costa i de l'elevat grau de protecció, existeixen encara nombrosos punts negres de contaminació que tenen el seu origen en la mala gestió practicada pels ajuntaments, que no han acompanyat els desenvolupaments urbanístics de les necessàries infraestructures de depuració.

Trobem un exemple d'aquesta situació a les costes de Castelló, a la **Serra d'Irta**. En el document d'informació del Pla d'Acció Territorial del Litoral de la Comunitat Valenciana pot llegir-se: "És cert, les aigües residuals amb un simple pretractament, són portades directament al mar per emissaris submarins, un de Penyíscola i un altre d'Alcocebre, estant tots dos al litoral de la Serra d'Irta (parc natural). L'emissari submarí aboca les aigües residuals de tota Penyíscola a 200 metres de la costa. El tractament previ consisteix a passar les aigües fecals per una reixa que separa grans sòlids. La resta va al mar". A Penyíscola s'incompleix la directiva europea 93/271/CE d'aigües residuals. Des del 2001 havia d'existir una depuradora.

Malgrat l'escassetat de recursos hídrics, el Pla del Litoral reconeix la pràcticament nul·la utilització de les aigües depurades a la majoria dels litorals on els abocaments, contaminats en major o menor grau, acaben directament al mar. Les causes que apunten a aquest fet són el baix cost de l'aigua i la pràctica inexistència de limitacions a la utilització de les aigües netes.

A la Comunitat Valenciana s'han elaborat dos plans directors per acabar amb la falta de sanejament i depuració, el primer d'ells el 1994 i el segon el 2003, que actualment es troba en vigor. Malgrat aquests plans, localitats de més de 15.000 habitants a la província de Castelló, com les ja mencionades **Penyíscola, Benicarló, Alcossebre o Vinarós**, mancaven de tractament primari de depuració el desembre de 2005.

Dragatge i abocament de llots contaminats directament al mar.

Tan sols a Vinarós està en fase de construcció una depuradora de la qual no podrà recuperar-se ni una sola gota d'aigua per a la seva reutilització en mancar de tractament terciari. Altres poblacions com **Cabanes, Oropesa** (amb valors molt allunyats dels mínims legals permessos), **Benicàssim, Moncofa o Xilxes** posseeixen depuradores, però incompleixen els criteris de depuració exigits per la Directiva 91/271/CE de depuració d'aigües residuals. A la província de **València, Canet d'En Berenguer** i la comarca de **Vera** a València manquen de depuradora (només existeix estació de pretractament), mentre que **Puçol, Alboraya**, la comarca de **Pinedo II**, a València, i **Sueca** es troben al grup que no compleix les exigències de depuració europea malgrat tenir depuradora. Per últim, a la província **d'Alacant**, només **Teulada** manca de depuradora (només té estació de pretractament), però s'incompleixen les exigències europees a **Alacant, Elx, Santa Pola i Pilar de la Horadada**, sent aquests dos últims municipis els que pitjor nota obtenen en depuració. Aquesta situació ha dut a la Comissió Europea a obrir el passat mes de març un expedient sancionador pels incompliments de la Generalitat Valenciana en matèria de depuració d'aigües residuals per la situació de Benicarló, Vinarós i Penyíscola, arran d'una denúncia formulada per l'eurodiputat d'EU Willy Meyer.

Pel que fa a les aigües de bany, cada any es repeteixen els mateixos punts del litoral on les aigües litorals presenten mala qualitat: la platja del Sud (**Penyíscola**), les platges Barri dels Pescadors i Medicalia (**El Puig**), la platja de la Patacona (**Alboraya**) i les platges del **Perelló, Motilla** i Guardamar de la Safor (**Sueca**). El seu mal estat coincideix, generalment, amb l'existència de desembocadures de col·lectors, sèquies de reg o amb les sortides de les "goles" de l'Albufera de València.

El pla del litoral reconeix igualment que tant els recursos subterranis com la major part dels cursos fluvials existents mostren nivells significatius de contaminació que s'acaba acumulant als estuaris o espais litorals de desembocadura, limitant-ne els usos potencials, en especial, la pesca i el turisme.

Abocament contaminant en la platja del Perelló, València.

La constant que es repeteix al llarg de tota la costa és la insuficient depuració de les aigües residuals, ja sigui per la inexistència de depuradores o, més freqüentment, per la seva falta de capacitat per depurar correctament totes les aigües residuals que es produeixen a cada localitat. Els episodis de contaminacions puntuals són assumits com a mals menors i gairebé mai se'ls posa solució. A **Orihuela**, la platja Flamenca rep des de fa més d'una dècada els excedents de dues estacions de bombament que acaben contaminant la platja. A **Calp**, els veïns han denunciat durant anys els abocaments d'aigües fecals a la cala Manzanera. A **Dènia**, els abocaments a la desembocadura del riu Girona a L'Almadraba s'han vist implicats en una polèmica entre els ajuntaments dels Poblets i Dènia sobre el seu origen. La platja de Sant Gabriel, a **Alacant**, també sofreix els abocaments continus procedents de la depuradora.

Enllaços d'interès

Abusos Urbanístics No:
www.abusos-no.org

Acció Ecologista Agró:
www.accioecologista-agro.org

Ecologistes en Acció:
www.ecologistasenaccion.org

Per l'Horta:www.perlhorta.org

Salvem el Cabanyal-Canyamelar:
www.cabanyal.com

Punts negres al litoral de la Comunitat Valenciana. *Castelló*

Castelló

1. Vinarós. Manca de depuradora d'aigües residuals.

2. Benicarló. Manca de depuradora d'aigües residuals.

3. Penyíscola. Urb. Las Atalayas, construïda dins de LIC sense avaluació d'impacte ambiental. Port esportiu. Manca de depuradora.

4. Alcalà de Xivert. PAI de Solplason, empresa relacionada amb el regidor d'Urbanisme (investigat per estafa).

5. Alcossebre. Manca de depuradora d'aigües residuals.

6. Cabanes. Depuració insuficient d'aigües residuals.

7. Oropesa-Cabanes. Projecte Mundo Ilusión concedit a Marina d'Or amb denúncies de corrupció. 47.800 habitatges, 7.500 places hoteleres, 3 camps de golf.

8. Oropesa. Sospites de corrupció. Depuració insuficient d'aigües residuals.

9. Benicàssim. Depuració insuficient d'aigües residuals.

10. Castelló. Platja del Pinar: projecte de rehabilitació convertit en aparcaments.

11. Betxí (int). Set PAI i 4.000 habitatges.

12. Burriana. Pla urbanístic paralitzat per la justícia. PAI Golf San Gregori: edificabilitat excessiva i que afecta la franja de costa. Port esportiu.

13. Nules. Pla urbanístic paralitzat per la justícia.

14. Moncofa. Pla urbanístic paralitzat per la justícia. Plans per construir 31.500 habitatges, 2 hotels, golf i port esportiu (Dragados i Mogar). PAI Golf de Moncofa: 12.500 habitatges entre dues zones humides. Depuració insuficient d'aigües residuals.

15. Xilxes. Depuració insuficient d'aigües residuals.

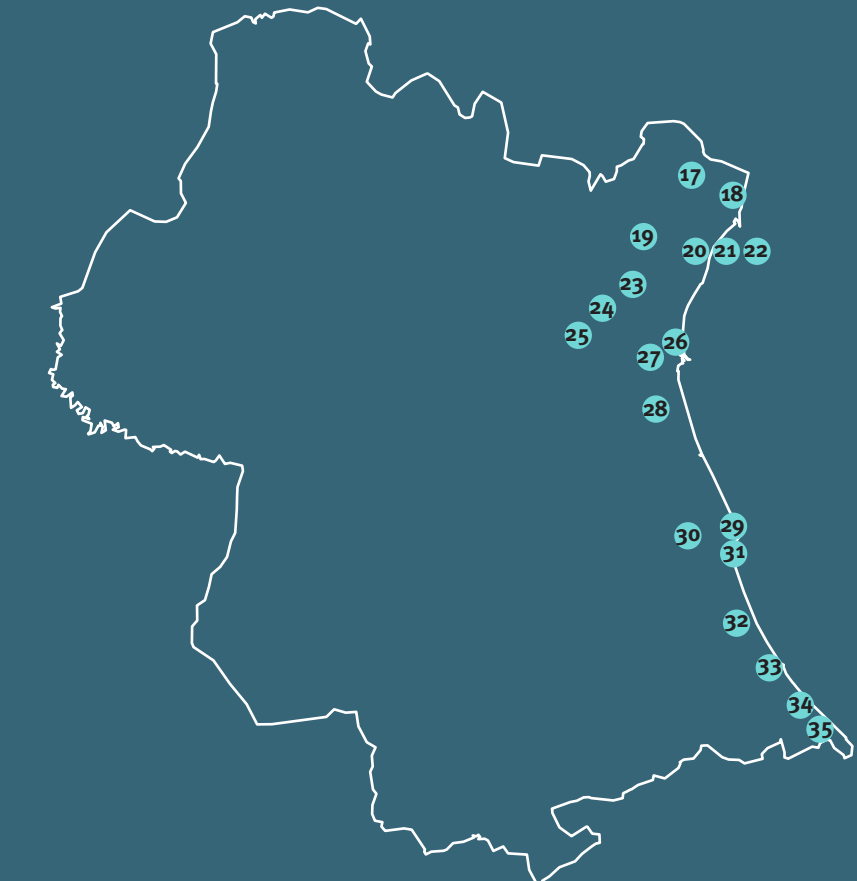
16. Llosa de Castelló. Pla urbanístic paralitzat per la justícia.

Punts negres al litoral de la Comunitat Valenciana. *València*

València

- 17. Estivella, Algimia i Torres-Torres (int). Hotels i 3 camps de golf a LIC.
- 17. Canet d'En Berenguer. Manca de depuradora d'aigües residuals.
- 17. Llíria (int). Urbanització de 2,2 milions de metres quadrats a un paratge forestal protegit.
- 17. Puçol. Depuració insuficient d'aigües residuals.
- 17. Bétera i San Antonio de Benagéber. Tres PAI per construir 11.450 habitatges.
- 17. El Puig. 22.000 habitatges (16.000 en una zona humida) i un camp de golf a primera línia de platja.
- 17. Benaguasil. PAI Molí Nou: urbanització de 2,6 milions de m² d'horta.
- 17. Riba-roja. PAI Mas de Porxinos (int). 2.800 habitatges i ciutat esportiva del València CF.
- 17. Vilamarxant (int). 4.107 habitatges i hotel en sòl forestal protegit.
- 2. Alboraya. Urbanització que afectarà a terrenys protegits d'horta. Port esportiu. Depuració insuficient d'aigües residuals.
- 2. Manises. 10.000 habitatges.
- 2. Catarroja. Projecte Nou Mil·lenni: 12.000 habitatges.
- 2. Sueca. Depuració insuficient d'aigües residuals.
- 3. Guadassuar (int). PAI de Blauverd retirat per un engany en el preu de compra dels terrenys.
- 3. Cullera. 13.000 habitatges, 4 camps de golf i port esportiu. Projecte "Manhattan de Cullera": 33 torres de 25 plantes i un port esportiu a la desembocadura del Xúquer.
- 3. Tavernes de Valldigna. PAI La Vall del Mar, retirat per sospites de corrupció.
- 3. Gandia. Platja de l'Ahuir: projecte d'extracció de sorra del cordó dunar. Port esportiu.

- 34. Villalonga. 4.000 habitatges, 2 hotels i 2 camps de golf. Denunciat davant el TSJ.
- 35. Pego. 1.400 habitatges, golf, hotel i centre hípic a 500 metres de la marjal Pego-Oliva.

Punts negres al litoral de la Comunitat Valenciana. *Alacant*

Alacant

36. Dènia. Regeneració artificial de la platja de l'Almadraba a LIC sense avaluació de l'impacte ambiental. Aquesta platja rep abocaments d'aigües residuals.

37. Xàbia. 1.716 habitatges a una zona inundable.

38. Fontanar de Alforins. Urbanització a LIC.

39. Benigembla (int). PAI de Grup Ballester retirat. Dimissió de tots els regidors menys l'alcalde.

40. Teulada. Manca de depuradora d'aigües residuals.

41. Calp. 2.200 habitatges a la zona de servitud de zona humida costanera. Cala Manzanera rep abocaments.

42. Altea. 5.760 habitatges al voltant d'una zona humida d'especial protecció. Projecte d'ampliació del port esportiu Luis Campomanes.

43. Finestrat. 10.650 habitatges. Augment de la població en un 600%.

44. Benidorm. Parc Temàtic. Terra Mítica: corrupció. Construcció al voltant.

45. Xixona. 7.700 habitatges i un camp de golf.

46. La Vila Joiosa. 1.653 habitatges i un camp de golf sense subministrament d'aigua assegurat. Construcció a la Cala Bol Nou envaint el domini públic marítim i terrestre. Edifici Atrium Beach: excés d'edificabilitat i construït sense llicència.

47. Elda (int). 7.500 habitatges i camp de golf a un terreny qualificat com a protegit.

48. El Campello. Cala Baeza. Port esportiu.

49. Albufereta. Port esportiu al límit de LIC.

50. Alacant. Pla Rabassa: 15.000 habitatges. Depuració insuficient d'aigües residuals. La platja de Sant Gabriel rep abocaments d'aigües residuals.

51. Elx. Depuració insuficient d'aigües residuals.

52. Santa Pola. Pla parcial del Pinet anul·lat pel TSJ. Depuració insuficient d'aigües residuals.

53. Dolores. 5.000 habitatges. 2.664 més i un camp de golf al perímetre de protecció del PN del Fons.

54. Orihuela. Corrupció. Tretze PAI, alguns envaeixen LIC. La platja Flamenca rep abocaments.

55. San Miguel de Salinas (Torrevieja). 50.000 habitatges (en revisió) molt a prop de les salines de Torrevieja.

56. Torrevieja. Corrupció. Dos projectes afectaran el PN de la Llacuna de Torrevieja. Ampliació de la depuradora sobre terrenys protegits per la Llei de Costes.

57. Pilar de la Horadada. 7.000 habitatges i un camp de golf. PAI La Horadada Golf envaint un LIC. Depuració insuficient d'aigües residuals.

^I Presentació del llibre *Los Límites del Territorio*. Universitat de València. Novembre de 2005.

^{II} Pla d'Acció Territorial del Litoral.

^{III} www.abusos-no.org

^{IV} *Europa i l'urbanisme valencià*. Charles Svoboda i Enrique Climent. El País. 31.05.05.

^V Article 48 de la LRAU.

^{VI} Informe sobre les al·legacions d'aplicació abusiva de la Llei Reguladora de l'Activitat Urbanística (LRAU) i les seves repercussions per als ciutadans europeus. (2004/2208 (INI)). Comissió de Peticions. Parlament Europeu. 5.12.05.

^{VII} Ecologistes en Acció. 12.04.06.

^{VIII} [www.cth.Generalitat Valenciana.es/urbanismo](http://www.cth.Generalitat.Valenciana.es/urbanismo)

^{IX} *El País*. 4.12.05.

^X *Expansión*. 25.05.05.

^{XI} Associació No PAI Cullera. 21.11.05.

^{XII} Amigos de los Humedales del Sur de Alicante, AHSA. 30.12.05.

^{XIII} http://xoriguer.org/dosier_bn/dosier.htm

^{XIV} AGMtour. 26.08.05.

^{XV} <http://www.xarxaneta.org/~carrasca/terramitc.htm>

^{XVI} *Llevant*. 5 d'agost de 2005.

^{XVII} Parlament Europeu. Comunicació als membres CM/581277ES.doc. 16 de setembre de 2005.

^{XVIII} “Quan el mar treu les seves escriptures”: títol d'un article d'Eugenio L. Burriel de Orueta, publicat a *Biblio 3W* el 2001. © Copyright: Eugenio L. Burriel de Orueta, 2001. © Copyright: *Biblio 3W*, 2001.

^{XIX} *Efectivitat dels trasplantaments de Posidonia oceanica efectuats a l'entorn del port esportiu Luis Campomanes (Altea)*. Universitat d'Alacant i WWF/Adena. Gener de 2006.